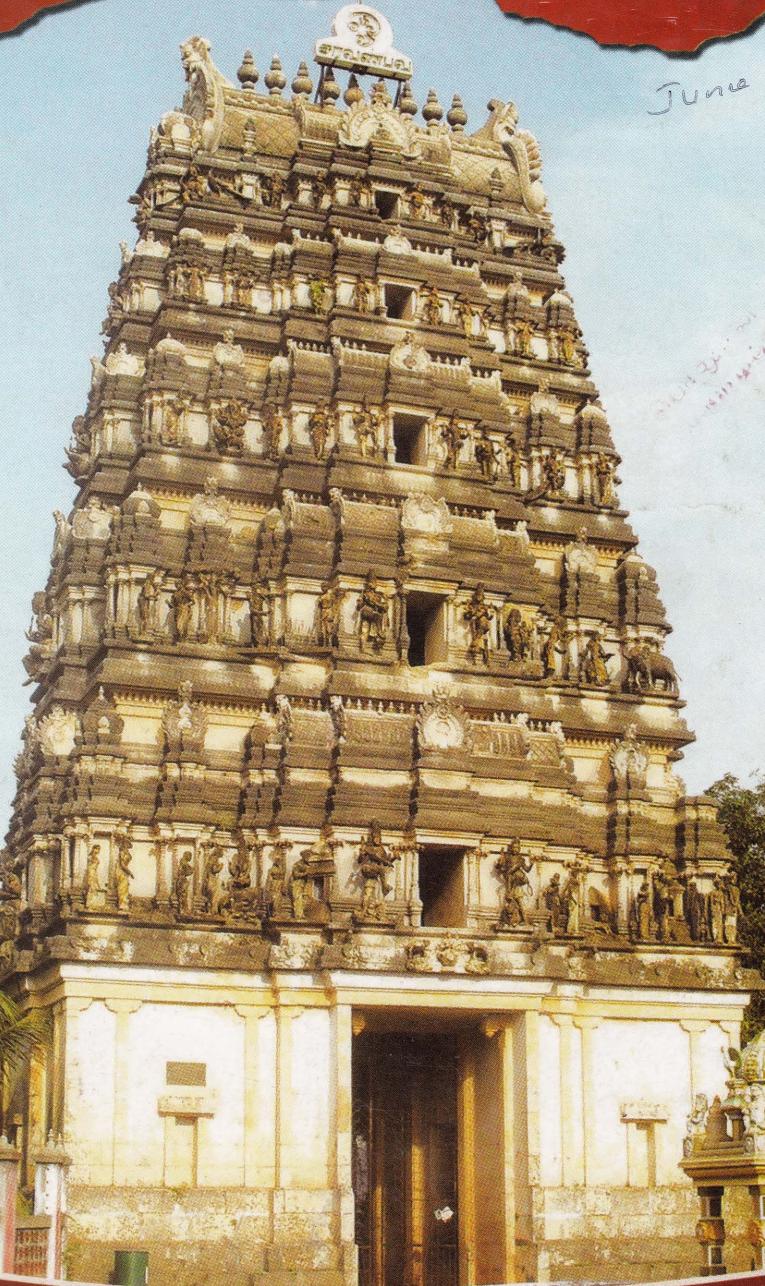

அறை ஒளி

மாவிப்பட்டும் கந்தசுவாமி கோவில்

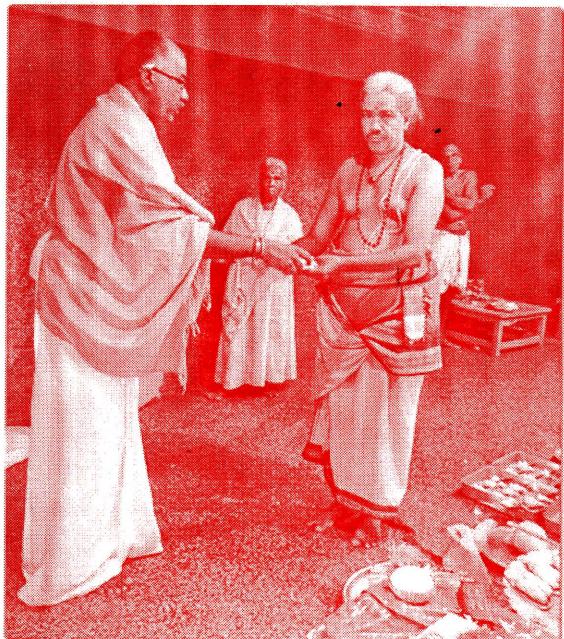
வெளியீடு :

ஸ்ரீ குர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை

2015

106

**துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற
திருத்தொண்டர் புராணபடன யூர்த்தி வையவம் – 2015**

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஐசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமூருகன் அவர்கள்

உதவி ஐசிரியர்

திரு. ச. ஏழுநாயகம் அவர்கள்

ஆணி மாத மலர்

2015

வெளியீடு : முந் தூர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்,
நெல்லீப்பறை, ஒலங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
Face book: tellidurga@gmail.com

பதிவு எல். : ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

அகில நிலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வைரவிழாவும் இந்து ஆராய்ச்சி மாநாடும்

அகில நிலங்கை இந்து மாமன்றம் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் கொழும்பில் வாழும் சைவப்பெரியார்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச் சங்கத்தின் வைரவிழா இவ்வாண்டு மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படவள்ளது. நல்லூர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் மூன்று தினங்கள் இந்து ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறவிருப்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இம்மாநாட்டைத் தொடக்கி வைப்பதற்கு தருமபுர ஆதீன முதல்வர் குமாரசவாமித் தம்பிரான் சவாமிகள் (குரு முதல்வர், தருமபுர ஆதீனம், இந்தியா) எம்மண்ணிற்கு வருவது சிறப்பிற்குரிய விடயமாகும். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்கள் இம்மாநாட்டில் தமது ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பிக்க இருப்பதும் சிறப்புமிக்க விடயமாகக் குறிப்பிடலாம். ‘ஸழத்து இந்து மதத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கு’ என்ற தொனிப்பொருளில் இவ் ஆராய்ச்சி மாநாடு கூடுகின்றது. குறிப்பாக இன்றைய சமகால தழிநிலைக்கேற்ப இந்து மதம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் பல அறிஞர்கள் பல ஆய்வுகளை முன்வைக்கவுள்ளனர். இதுவரை நடைபெற்ற இந்து ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் பெரும்பாலான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந்தியாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ப்பட்ட விடயங்களாகும். வழைமையாக இதிகாசங்கள், புராணங்கள், இந்தியத் தலங்கள் பற்றிய சிறப்புக்கள் இந்திய நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மாநாடுகளில் சமர்ப்பியது வழக்கம். ஆனாலும் இந்துமாமன்ற வைரவிழா மாநாடு ஸழத்து இந்துமத வரலாற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கைத் தொனிப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளமை பெருமைதரும் விடயமாகும். ஸழத்து இந்துமதம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் தொடர்பாக ஆராய்வதற்கு இம்மாநாட்டில் அறிஞர்களுக்கு வாய்ப்பு

அனிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழ மாநாட்டில் இந்துமத வளர்ச்சிக்கான எதிர்கால திட்டங்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சி அரங்கு ஏற்பட்டுள்ளமை வரவேற்கப்படக்கூடிய விடயமாகும். எங்கள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பெயரில் மங்கையர் அரங்கு இம்மாநாட்டில் இடம்பெறவுள்ளது. மங்கையர் அரங்கில் பெண் ஆய்வாளர்கள் தமது கருத்துக்களை சமர்ப்பிக்க உள்ளனர்.

இந்துமா மன்றத்தின் வைரவிழா மாநாட்டில் பங்குபற்றுவதற்கு இலங்கையில் உள்ள சமய நிறுவனங்களின் பல பிரதிநிதிகளும், பல்கலைக்கழக பேரறிஞர்களும் நல்லூரில் சங்கமிப்பது பெருமை தருகின்றது. இந்து கலாசார அமைப்பு இரண்டு தடவைகள் இலங்கையில் நடாத்தினார்கள். கெளரவ அமைச்சர்களாக விளங்கிய திரு. செல்லையா இராஜதுரை, அமரர் தியாராஜா மகேஸ்வரன் ஆகியோர் மாநாட்டின் காரணகர்த்தாக்களாக விளங்கினர். இம்மகாநாடுகள் இந்து மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை. இம்மாநாடு இந்து ஆராய்ச்சி மாநாடு என பெயர் தூட்டப்பட்டாலும், சைவத் தமிழர்களின் வரலாற்றையும், வாழ்வியலையும் எடுத்துரைக்கும் மாநாடு என்பதே உண்மையாகும். இம் மாநாட்டில் வாசிக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் யாவும் நூல் வடிவம் பெற இருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அரசியல் துழநிலை, தேர்தல் ஆரவாரம் என துழநிலை அமைந்துள்ள போதிலும் ஓராண்டிற்கு முன்பே திட்டமிட்டவாறு நடைபெற ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் எங்கள் தேவஸ்தானத்திற்கு அன்று தொட்டு இன்று வரை உயர்ந்த மதிப்பளித்து வருகின்றது. அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின் ஆத்மீகப்பணி தொடர்பாக மூன்று நூல்களை இந்துமா மன்றம் வெளியிட்டுள்ளது. அன்னையின் 31ம் நாள் நினைவாக இந்து ஒளி சிறப்பு மலரும் அன்னையாரி ன் சிறப்புக்களை கெளரவித்து தெய்வத் திருமகள் என்னும் வரலாற்று நூலையும், யாழ். பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத் துறையுடன் இணைந்து இலங்கையின் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தெய்வத் திருமகள் கலாநிதி கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் வகிபாகம் என்னும் ஆய்வு மலரையும் இந்து மா மன்றம் வெளியிட்டமையும் நன்றிக்குரிய விடயமாகும். மாமன்றத்தின் வைரவிழாக்கால தலைவர் திரு.கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களுடைய ஆளுமையில் பல்வேறு சிறப்புப் பணிகள் நடைபெற்று வருவது மெச்சத்தக்க விடயமாகும்.

- யூசிரியர்

மாருதப்புரவீகவல்லியும் மாவிட்டப்பரமும்

இறைவன் தன்னளவில் எங்கும் வியாபாரத்துள்ளான். அத்துடன், நமக்காக, உலகின் பலவேறு இடங்களில் விளங்கித் தோன்றிக்கொண்டு முள்ளான். அவ்விடங்களில் தான் விளங்கித் தோன்றுதற்கு ஏற்ற ஓர் ஆலயம், ஒர் ஊர் அமைத்தற்கும் இறைவன் தானே ஒவ்வொருவரைப் பிரேரத்து விடுகின்றான். இவ்வகையில் இறைவன்து பிரேரகம் பெற்ற ஒரு பேராருட்சல்வியே மாருதப்புரவீகவல்லி என்கூக்கப்படுகிறது.

மாருதப்புரவீகவல்லியை விட்டு மாவிட்டப்பரம் என்பதை விளங்கிக்கொள்வது தூர்லப்பாகும். மாவிட்டப்பரம் என்ற பெயரின் காரணத்தை ஆராய்கின்றவர்க்கும், மாவைக் கோயிலின் மூலமையிலிருந்து அமைப்பை உற்றுநோக்குபவர்க்கும், மாவைப் பெருமானின் ராஜகெம்பீர தோற்றினைக்கண்டு நயப்போர்க்கும் இது சொல்லவேண்டுத் திலையாகும். இவ்வளவுக்கு மாவிட்டப்பரத்தோடு ஜக்கியமாய்விட்ட மாருதப்புரவீகவல்லிக்கு அவள் பெயரால் ஒரு மட்மோ, மண்டபமோ, ஒரு சிலையோ அர்ப்பணிக்கப்படாமையை நினைந்து நாம் வெட்கப்பட்டதான் வேண்டும். தற்போதைய கோயிலுக்குக் கீழாக்குத் திசையில் குமாரத்தி பள்ளம் என ஒரு இடப்பெயர் இன்னும் வழங்கி வருவது மட்டும் ஒரு வகையில் ஆற்றல் தருகின்றது.

மாருதப்புரவீகவல்லியைப் பற்றியும் மாவிட்டப்பரத்தைப் பற்றியும் நமக்கு அறிவிக்கும் பூர்வநூல்கள் ‘வையாபாடல்’

‘கைலாய்மாலை’, யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை’ என்பன. அவைபற்றிய பிற்கால நூல்கள், ‘வைபவ விமர்சனம்’, ‘யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்’ என்பன. இவ்வைந்தில் ‘விமர்சன’ மொன்றாழிய ஏண்ணநூல்கள் குறித்த விடயம் சம்பந்தமாக வரலாற்றுப் பவர்தியான குறிப்புக்களைத் தருகின்றன.

‘விமர்சன’ நூலாசிரியர் வரலாற்றுப் பல உண்மையைப் புபைபடுத்த ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தும் மரபைக்கைவிட்டு தம் ஆராய்ச்சி திறமையை மிகுத்துக் காட்டு வதற்காகவோ வேறு மேதாங் காரணம் பற்றியோ அநுபவ ரீதியான வரலாற்றுண்மையை அழித்துச் சிதைக்க முயன் நூல்ளார் மா என்னுஞ்சொல் குதிரையென்றே பொருள்படும், எந்திலையிலும் அது குதிரை முகம் என்ப பொருள்படித்து, மாவிட்டப்பரம் என்பதற்குக் குதிரைமுகம் விட்ட இடம் என்ற பொருள் எப்பால் பொருந்தும்? என்பது அவர் கூற்று கங்கைக்கண் இடைச்சேரி எனில் கங்கைக்கரைக்கண் இடைச்சேரி எனவும் யாழ் பயின்றான் எனவும் இவைபோற் பஸ்ஸயிரம் வழக்குள்ள தமிழ் மொழியில் மாவிட்டப்பரமென்பதற்குச் குதிரைமுகம் விட்ட பும் என்று பொருள் கோட்டுப்புமுதன்னும் அவர்களுக்குத் தொன்றே அவர் அறியாமை முழுவதையும் அம்பலப்படுத்தி விடுகின்றது. தாம் கருதி யதைச் சாதிப்பதற்காகக் குதிரைக்கு முகமில்லையென்று இவர் வாதிக்க முயினும் ஆச்சரியமடைதற்கில்லை. அவரை விட்டு அப்பாற் செல்வதே மேல் மற்றைய நூல்கள் நான்கில் ‘வையாபாடு’வின் கண் மாவிட்டப்புரமென்னும் பெயர், ‘கீரிமா

மலையிலாடனாள் தீர்த்தம், அம்முக மகன்றது, அன்னதால் மாவிட்டபுரம்' என்ற செய்யுள்ளடியில் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளது. அரசகுமாரியின் பெயர் 'மாருதப்பிரவை உவமையில் வல்லி' என வந்துள்ளது. இதன்படிக்கு மாருதப்பிரவல்லி யென்பதே அவள் பெயர் என்பது தெளிவாகின்றது. 'வையாபாடல்' எல்லா வற்றிற்கும் முந்திய நூல். அதன் வழிவந்த மற்றைய நூல்களிலும் அப்பெயர் அவ்வாறே வழங்கி வந்துள்ளது. மாருதப்பிரவல்லி யென்னும் இப்பெயர் மாருதப்பிரவீக்வல்லி, மாருதப்புரவீக் வல்லியெனக் காலகதியிற் பேச்சு வழக்கில் மாருதவுற்றிருத்தல் கூடும். விமர்சன நூலுடையார் மாருதப்பிரவாக வல்லி என்பது இப்பெயரின் பழையஞபம் எனக் கூறிக் காற்றினால் தள்ளுண்டு கடற்பிர வாகத்தில் மிதந்து வந்தவன் எனப் பொருள் விரிப்பர். கடற்பிரவாகத்தில் மிதந்துவந்த அவளைக் கீரிமலைப்பக்கம் வரவிடாது தடுத்து வேவெறங்கோ கரையேற்றி வைத்துள்ளது அவர் புத்திப் பிரபாவம். விரிவு வேண்டுமேல் அவர் நூலிற் காண்க.

மாருதப்பிரவல்லியின் வருகைக்கு முன் இப்போதைய மாவிட்டபுரப் பிரதேசம் கோயிற் கடவை என்னும் பெயரால் வழங்கிவந்துள்ளது. 'வைபவ மாலை' யில் இப்பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு ஏற்கக்குறைய நூறு வருஷங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த சன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயர் மாவைப் பெருமான் பேரிற் பாடிய பாடல்களிலும் இப்பெயரே வந்துள்ளமை காண்க.

மாருதப்பிரவல்லி திசை உக்கிர சோழன் மகள் எனவும், கீரிமலைக்கு

வந்து குதிரைமுகம் மாறி மாவிட்டபுரமும் அமைத்தபின் அவள் குதிரைமலை யிலிருந்தரசாண்ட உக்கிரசிங்கசேனன் என்பவனை மணந்திருந்தாளென்றும் 'வையாபாடல்' கூறும். 'வைபவமாலை' இவ்வரலாற்றை இன்னும் விளக்கமாகக் கூறும். மாவிட்டபுரத்திற் கோயிலமைந்த செய்தி இதன்கண் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மாருதப்பிரவல்லியின் விருப்பத் திற்கிணங்கத் தந்தையாகிய திசையுக்கிர சோழன் கோயிலமைத்தற்கு உதவி செய்தான். சோழநாட்டிலிருந்தே சுவாமி விக்கிரகமும் பெரியமனத்துளார் என்ற ஒரு குருக்களும் அவனாற் கப்பலேற்றியனுப்பப்பட்டனர். கப்பல் வந்து தங்கிய இடம் அந்நாளில் காசாத்துறை என வழங்கியது. காங்கேயனாகிய சுவாமி வந்திறங்கிய தால் பின் அது காங்கேயன் துறை என்று வழங்கலாயிற்று என்பது அந்நாற் செய்தி. 'விமர்சன' காரர் இப்பெயர்க் காரணத்தையே வேண்டுமென மறுந்து காங்கேயன் என்ற ஒருமனிதன் பெயரால் அது ஏற்பட்டிருக்கலாமென்பர். ஒரு தனிமனிதன் பெயராற் சமய சம்பந்த மான ஓர் இடத்தின் பெயர் விளங்கு தற்கும் ஒரு சுவாமியின் பெயரால் அது விளங்குதற்குமிடையே தாரதம் மிய முணரமாட்டாத அவர்தம் மதிதத்திறனை ஆர்தான் என்செய்வது!

மாருதப்பிரவல்லி சம்பந்தமாக, புலேரவி, வித்வான் நா. கதிரைவெற் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய வரலாற்றான்று அவர் எழுதிய 'சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்' என்னும் நூலிற் காணப்படுகின்றது. அவர் கூறும் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தினையும் இங்கே குறிப்பிடுதல் தகும்.

கலிங்கதேசத் தரசனாருவனுக்குக் கனகசுந்தரி என்னும் மகளொருத்தி

யிருந்தாள். அவள் மூர்த்தி தல தீர்த்த சேவையை விம்பிப் பல தலங்களைத் தரிசித்து வந்தாள். பொதிய மலைச் சாரவில் தாம்பிரபாணி நதிக்கரைக்கு நீராட வந்தபோது அங்கே பஞ்சாக்கிளி நடுவிற் கடுந்தவம் புரிந்த அயக்கிரீவ் முனி வரைப் பார்த்து நகைத்தாள். அதனாற் சினந்த முனிவர் 'நீ' மறுபிறப்பிற் பலரு மிகமுங் குதிரை முகத்தைக் கொள்ளுவாய்' என்று சாபமிட்டார். கனகசுந்தரி அவர் சாபத்தைக் கேட்டு வருந்தி அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்றாடி, தன் சாபம் நீங்குதற்கு உபாயந் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று இருந்தாள். முனிவர் சினந்தனிந்து, "பெண்ணே, சாபப்படியே நீ குதிரைமுகம் பெற்றிருக்கையிற் கடற்றுறைகள் தோறாஞ் சென்று தீர்த்த மாடுவாய். அங்ஙனம் ஆடி வருகையில் ஓரிடத்திற் கந்த சுவாமியின ரூளால் நின் குதிரைமுகம் மாறும்" என்று சாப விமோசனங் கொடுத்தார்.

பின்னர்க் கனகசுந்தரி அப்பிறப்பு நீங்கி மறுபிறப்பெய்தினாள். அப்பிறப்பில் மதுரை யரசனாகிய உக்கிரப் பெரு வழுதிக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்தாள். பேரழகியாய் விளங்கியமையின் அங்க சுந்தரியென வழங்கப்பெற்றாள். சிலநாட் செல்ல அங்கசுந்தரி குதிரைமுகமுடைய வளாயினாள். 'குதிரைமுகம் மாற வேண்டில், தீர்த்த யாத்திரை செய்க' என அசரீரி கூறிற்று. அதற்கிசைய அங்கசுந்தரி இந்தியா முழுவதினுந் தீர்த்தயாத்திரை செய்து முடிவில் இலங்கையையடைந்து கதிர்காமத்தில் வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்தாள். 'இந்நாட்டின் வடக்கோடியிலே கடற்கரையில் திவ்விய தீர்த்தமொன் றுள்ளது. ஆங்கு சென்று காங்கேயனை அன்புடன் நினைந்து முழுகுவையேல்

உன் குதிரைமுகம் அகலும்' என அங்கும் அசரீரி கூறிற்று. ரெமகிழ்வற்ற அங்க சுந்தரி அதன் படியே வந்து கீரிமலை யடிவாரத்தில் ஊறிப்பெருகும் திவ்விய தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபோது குதிரைமுகம் மாறிற்று. அதனாற் பெருவியப்புற்ற அவள் பரிவாரங்கள் உடனே அவள் தந்தை யாகிய உக்கிரப் பெருவழுதிக்கு அறிவித தார் கள். காங்கேயப் பெருமான் திரு வருளினால் அவள் குறை நீங்கியமையால் அவ்விடத்திற் சுப்பிரமணியப் பிரதிஷ்டை செய்ய விரும்பினார்கள். அரசசெல்வ இயல்புக்கேற்றபடி ஆயைமும் பிரதிஷ்டையும் நிறைவேறின. என்பது அவ்வரலாறு.

குறித்த வரலாறு திருச்செந்தூர் புராணத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது. கனக சுந்தரி, அயக்கிரீவன், உக்கிரப் பெரு வழுதி, அங்கசுந்தரி என்ற இதே பெயர்கள் அங்குமள்ளன.

இது இவ்வாறாகத் திருகோணமலை யிலுள்ள கல்வெட்டில் ஆடகசவந்தரி என்னுமொரு பெயர் காணப்படுவதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். குறித்த வரலாற்றிலுள்ள கனகசுந்தரி, அங்கசுந்தரி என்னும் பெயர்களோடு இப்பெயர் தனித்தனி ஒன்றுபடக் கூடியதாய்க் காணப்படுகிறது. கனகம் - பொன் - ஆடகம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். சுந்தரி - செளந்தரி - சவந்தரி என்பன ஒரே சொல்லின் வெவ்வேறுள்பங்கள். அங்க என்ற சொல் பேச்சு வழக்கிலே தவறுதலாக உச்சரிக்கப்பட்டு ஆடக என மாறியிருந்தல் கூடும். இது பொருந்துவதாயின் கல்வெட்டு சாசனமும் கதிரைவேற்றிபிள்ளையவர்கள்

தரும் வரலாறும், திருச்செந்தூர்ப் புராணச் செய்தியும் ஒன்றுபடுமாறு காணலாம்.

‘விமர்சன’ நூலாசிரியர் இப்பெயர் கல்வெட்டில், முன்முலை ஆடகசவந்தரி என உள்ளதாகக் கூறி முன்முலை என்பதற்குப் பிறக்கும்போதேயிருந்த மூலையெனக் கருத்துப்பண்ணி, அவ்வழியே அவள் வரலாற்றைக் கற்பித்து மாருதப்பிரவாக வல்லியென்று அவளுக்குத் தாமிட்ட பெயர்க்குக் காரணமாங் கண்டு கூறுவர். அவர் கூறும் அக்கூற்றுக்கு அவர் தாமே யன்றி வேறெந்தகைய ஆதாரமுமின்றாம். கல்வெட்டில் முன்முலை ஆடகசவந்தரி என்றுள்ளதேல் அது ஆராய்தற்பாலது. அவ் வாராய்ச்சியும் நம் நாட்டின் அநுபவரீதி யான வரலாற்றுண்மைக்கு விரோதமாகாத வகையில் நிகழ்தற்பாலது. அதற்குப் போதிய ஆதாரம் உடனடியாகக் கிடைக்கா திருப்பின் இன்னும் பொறுத்திருந்து முயன்று ஆராய்தற்பாலது. ‘விமர்சன’ கார ஞடைய குறித்த ஆராய்ச்சி இவ்வகையில் எவ்வித கணியமுமின்றி வெற்றெனத் தொடுத்தலாகி விபரீத உணர்வை விணைத்து நாட்டின் அநுபவரீதியான வரலாற் றுண்மைக்குப் பங்கம் விளைப்பதாகும். அதுநிற்க,

மாருதப்பிரவீகவல்லியின் முக்கியத் துவம் மாவைக் கோயில், மாவிட்டபுரம் என்ற அளவில் மட்டுந் தங்கி விடவில்லை. பூர்வநூல்கள் எல்லாம் ஒப்புகின்றவாறு இலங்கைத் தமிழரச பரம்பரையும் அவளாலேயே நிலைபெறுத்தப் பெறுமாறு கண்டுயாமெல்லாம் இறும் பூதடைதல் வேண்டும். கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு

தொடக்கம் போர்த்துக்கேயர் வரும் வரையில் நிலைபெற்றிருந்த தமிழரச பரம்பரையின் முதல்வி மாருதப்புரவீக வல்லியேயாம். அவளை அந்நாட் கதிரை மலையிலாட்சி புரிந்த உக்கிரசிங்கன் என்பவன் மணந்தான். பாலசிங்கன் என்பான் அவர்கள் புத்திரனாய்த் தோன்றித் தந்தைக்குப்பின் ஆட்சிபுரிந்தான். கால கதியில் அப்பரம்பரை சந்ததியற்றுப் போகவே மீளாவும் திசையுக்கிரசோழன் மரபிலே தோன்றிய சிங்கையாரியன் இங்கழைக்கப்பட்டு ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பரம்பரை உருவாயிற்று. இவ்வெல்லா வகையாலும் மாருதப்புரவீகவல்லியை நினைவுக்கு வேண்டிய கடப்பாடு என்றுமுண்டு.

வரலாற்றில் மாருதப்புர வீகவல்லிக்கு அடுத்த படியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது மாவிட்டபுரம். கீரிமலை, காங்கேசன்துறை என்ற இரண்டும் இதன் பகுதிகள். ஆகவே, ஸ்தலஸ்தாபன ரீதியில் மற்றைய இரண்டு பெயர்களைவிட இப்பெயர் பிரபலமாக வழங்கப்பட்டு வருவதற்கு எல்லாவிதமான தகுதிப்பாடுகளுமுண்டு. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்று முடையதாய்ச்சைவத் தமிழ்க் கலாசார நிலையமாய் உள்ள ஓர் இடத்தைக் குறிக்கும் இப்பெயர் அவ் வகையில் வழங்கப்பட்டு வருமேல் அதன் பழையை மேலும் மேலும் விளக்கமுறுவதுடன் நம் பிற்சந்ததியார்பால் அது தன் சுயமதிப்போடு விளங்குதற்கும் வாய்ப்பாகும் என்பது எமது எண்ணாம். சம்பந்தப்பட்ட அன்பர்கள் இதனைக் கருத்திற் கொள்ளத் திருவருள் துணைபுரிவதாக.

சுபமஸ்து!

அறுபத்தெட்டு முக விளங்கள்

முனைவர் பா. பொன்னி

உதவிப் பேராசிரியர்
எச்.எப்.ஆர். மகளிர் கல்லூரி

முன்னுரை

இந்து சமய வழிபாட்டில் சிவ வழிபாடு மிகத் தொன்மையான வழிபாடாகும். சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்திலேயே சிவ வழிபாடு இருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சிவபெருமான் 1. உருவம், 2. அருவம், 3. அருவருவம், 4. ஆண்மாக்களோடு ஒன்றிய நிலை, 5. பரந்து தனித்து நின்ற உலகினை இயக்கும் சர்வபுதராக விளங்கும் நிலை என்ற ஜந்து வடிவினராக விளங்குகின்றார். இவற்றுள் உருவம் என்பது ஜடாமகுடம், முக்கண், மான், மழு, திரிசூலம், டமருகம், அக்ணி முதலியன அணிந்து முழுமையான அலங் காரத்துடன் வீற்றிருக்கும் நிலையாகும். திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள நடராஜர், சோமஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், உமாசகிதர் முதலான இவரது திருமேனிகள் உருவ நிலையைக் குறிக்கின்றன. அருவம் என்பது சுத்தப் பிரணவமாகும் இந்நிலையில் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாகப் பெருமான் இருக்கின்றார்.

அருவருவம் என்பது சிவவிளங்கத் திருமேனியாகும். இந்நிலையில் நாம் கண்களால் காணத்தக்க வகையில் அழகிய உருவமுடையவராக விளங்குகின்றார். அதே சமயம் திருமுகம், திருக்கரங்கள், திருவடிகள் போன்ற உறுப்புகள் இல்லாத காரணத்தால் இதனைத் திருமேனி என்றும் சொல்ல முடியாது. எனவே உருவமாயும், சொல்ல முடியாது. எனவே உருவமாயும்,

அருவமாயும் விளங்குகின்ற காரணத்தால் சிவவிளங்கம் அருவருவத் திருமேனி என அழைக்கப்படுகிறது. அவற்றில் சிவவிளங்க வகைகளுள் ஒன்று முகவிளங்கம்.

சிவபெருமானின் திருவருவங்கள்

சிவபெருமானின் திருவருவங்கள் என்னிக்கையில் அடக்க இயலாதது. ஆகையால் அவை அனைத்தையும் கொண்டு வழிபட இயலாது என்ற காரணத்தால் நம் முன்னோர்கள் 1008 மூர்த்தங்களை மட்டும் அமைத்து வழிபட வகை செய்தனர். அவைகளின் எண்ணிக்கை அளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கவே அதனைச் சுருக்கி 108 வழவங்களை வைத்து வழிபாவினர். சமயச் சான்றோர்களில் சிலர் 64 விக்கிரகங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 25 மூர்த்தங்களை மகேசவர மூர்த்தங்கள் என்று பெயரிட்டு அவற்றை வணங்கும் விதிகளையும் ஏற்படுத்தினர்.

மகேசவர வழவங்களின் தோற்றும் சுதா சிவலூர்த்தி

உச்சியில் மேல்நோக்கிய பாடி ஈசான மூர்த்தி : 1. சோமஸ்கந்தர், 2. நடராஜர், ரிஷிபாருடர், 4. கலியாண சுந்தரர், 5. சுந்திரசேகரர். மேற்குத்திசையில் சுத்தேயாஜாத மூர்த்தி : 21. இலிங்கோத்பவர், 22. சுகாசனர், 23. உமாமகேசவரர், 24. சங்கரநாராயணர், 25. அர்த்தநாரீஸ்வரர். கிழக்குத் திசையில் தத்புருஷமூர்த்தி : 6. பிட்சாடனர், 7.

காமதுகள், 8. காலசம்பாரர், 9. ஜலங்தரவதூர், 10. திரிபூராந்தகர். தெற்குத்திசையில் அகோர மூர்த்தி : 11. கஜ சம்ஹார், 12. வீரபத்திரர், 13. தெட்சிணாமூர்த்தி, 14. கிராதமூர்த்தி, 15. நீலகண்டர். வடக்குத்திசையில் வாமதேவ மூர்த்தி : 16. கங்காளர், 17. சக்ரதானர், 18. கஜமுக அனுக்ரர், 19. சண்டேச அனுக்ரர், 20. ஏகபாத்ரா. பின்னாளில் இவ்வளவு திருமேனி களையும் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் வைக்க முடியாது என்பதால் இவற்றில் ஜந்து மூர்த்திகளை மட்டுமாவது எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும் என்ற வரையறையை உண்டாக்கினர். அந்த ஜந்து மூர்த்திகள் சோமாஸ்கந்தர், நடராசர், சந்திரசேகர், பிட்சாடனர், தட்சிணாமூர்த்தி ஆகியோ ராவார். சிவபெருமானுக்கு இப்படி எத்தனையோ வகையான திருவருவங்கள் இருப்பினும் சிவாலயங்களில் கர்ப்பக் கிருக்தில் இருந்து அருள்புரியும் மூர்த்தம் சிவலிங்க வடிவமேயாகும். இந்தச் சிவலிங்க வழிபாடே மிகத் தொன்மையானதுமாகும். உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் சிவ லிங்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

சிவலிங்க வகைப்பாடு

இந்தியா எங்கிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான சிவலிங்கங்கள் வணங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை வடிவம், வண்ணம், அளவு என்று பல ஆயிரம் தன்மையுடைய தாக உள்ளன. இவை அனைத்தையும் பெரியோர்கள் நான்கு பிரிவாக வகைப் படுத்தியுள்ளனர். அவையாவன : 1. ஆட்யம், 2. ஸ்ரேரட்டயம், 3. அநாட்டயம், 4. சர்வவசம் என்பனவாகும். இவற்றில் ஆட்யம் என்பது தன்னுள் 1001 முகங்களைக் கொண்ட ஆயிரத் தொருமிங்கம் எனப்படும். ஸ்ரேரட்டயம்

என்பது தன்னுள் 108 லிங்கங்களைக் கொண்ட நூற்றெட்டு லிங்கமாகும். இது அஷ்டோத்திரலிங்கம் எனவும் அழைக்கப் படும். மூன்றாவதான அனாட்டயம் என்பது இப்போது மழுக்கில் உள்ளதும் முகலிங்கங்களாக இல்லாததுமாகிய அனைத்து வகை சிவலிங்கங்களாகும். சர்வசம் என்பது தன்னில் ஒன்று முதல் ஜந்து முகங்களைக் கொண்ட முகலிங்கமாகும்.

முகலிங்கங்கள்

சிவன் குடியிருக்கும் கோயில்களில் நாம் பெரும்பாலும் லிங்க வழிபாட்டினைக் காணமுடிகிறது. ஆயினும் இம்முகலிங்கங்களை நாம் அறிநாகவே காண முடிகிறது. ஒரு முகம் கொண்ட ஏகமுக லிங்கம், இரண்டு முகம் கொண்ட துவிமுக லிங்கம், மூன்று முகம் கொண்ட திரிமுகலிங்கம், நான்கு முகம் கொண்ட சதுரமுகலிங்கம், ஐந்து முகம் கொண்ட பஞ்சமுகலிங்கம் என ஜந்து வடிவங்களை அறியமுடிகிறது. சண்முகலிங்கம் என்ற ஆறாவது வகையும் உண்டு என்பர். ஆனால் அதனை வழிபடு கின்ற மழுக்கம் காணப்படவில்லை எனக் குறிப்பிடுவர். முகலிங்கங்களில் உள்ள முகங்கள் சிவபெருமானின் வடிவமான பஞ்சப்பிரமங்கள் எனப்படும் சத்யோஜாதர், அகோரர், தத்புருசர், வாமதேவன், சாசானர் என்னும் ஜவரின் திருமுகங்கள் என்பர்.

ஏகமுகலிங்கம்

சிவபெருமானின் ஜந்து முகங்களில் கிழுக்கு நோக்கி முகம் தத்புருஷம் எனப்படும். இது வெண்மை நிறமும், சாந்த குணமும் கொண்டதாக அமைகிறது. ஒரு முகலிங்கத்தில் அமைவது இந்த தத்புருச

முகமேயாகும். எனவே இந்த லிங்கம் தத்புருஷலிங்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ராஜபதவியை விரும்புபவர்களும், அஷ்ட ஜஸவரியங்களை விரும்புபவர்களும் இந்த தத்புருஷ லிங்கத்தையே வழிபடுவர். இது ஆயைத்தில் நிருதி மூலையில் அமைவதாகும். எனவே இது நிருதிலிங்கம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. நிருதி மனிதனை வாகனமாகக் கொண்டவன். எனவே அவனால் தொழுப்படும் இந்த லிங்கத்தை வணங்குபவர்கள் மனிதர்களுக்கு அரசனாகி அவர்களை அடக்கி ஆளாம் என்று நம்புகின்றனர். தென்னகத்தில் மூலதானத்தில் முதன்மையாக வைத்து வழிபடும் நிலையில் ஏகலிங்கம் இல்லை. திருவன்னாமலை அருணாசலேஷவரர் ஆயைத்தில் பெரிய நாயக்கர் சந்திதிக்குத் தெற்கில் நிருதி மூலையில் ஒரு ஏகமுகலிங்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது வனப்பும் வடிவழகும் வாய்ந்ததாகும்.

தில்லை சிற்றம்பலத்தில் ரகசியத்திற்கு அருகில் ஒரு முகலிங்கம் அமைந்துள்ளது. இதில் பாணப்பகுதி பாணலிங்கமாகவும் முகம் தங்கத்தாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ணாடகா, கேரளா மாநிலங்களில் லிங்கத்திற்கு உருத்திரபாகத்தில் முகம் இல்லா விட்டாலும், வெள்ளி அல்லது பொன்னாலாகிய கண், மூக்கு, மீசை, வாய் இவற்றை வைத்து முகங்களை அமைக்கின்றனர். சில தலங்களில் முகம் போன்ற கவசங்களும் அணிவிக்கப்படுகின்றன. சசீந்திரம் தானு மாலை சுவாமி ஆயைத்தில் சிவலிங்கம் கவசத்துடன் காட்சியளிப்பதைக் காண முடிகிறது.

நுவிமுகலிங்கம்

சிவலிங்கத்தின் பாணப்பகுதியில் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் இரண்டு முகங்கள் அமையப்பெற்றதே இரு முகலிங்கமாகும். இதிலுள்ள கிழக்கு முகம் தத்புருஷம் என்றும், மேற்கு முகம் சத்யோஜாதம் என்றும் அழைக்கப்படும். தியாகம் புரிய நினைப்பவர்களும், உலகிற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களும் இந்த லிங்கத்தை வழிபடுவர். குறிப்பாக வீரசைவர்களேசத்யோஜாத முகத்தை வழி படுபவர்கள் ஆதலின் இரு முகலிங்கம் அவர்களுக்கே உரியதாகும். இதனை மந்திரலிங்கம் எனவும் அழைப்பர். இதன் சந்திதிக்கு கிழக்கிலும், மேற்கிலும் வாயில் அமைக்க வேண்டும் என்பது விதியாகும். இந்த லிங்கத்தை இரட்டை முக உத்திராட்ச வடம் கூட்டி இருவாட்சி முதலிய மலர்களால் அலங்கரித்து வழிபட்டால், தியாகம் தொண்டு செய்கிற மனமும் புகழும் உண்டாகும் என்பது நம்பிக்கையாகும். இத்தகைய லிங்கத்தை அமைக்கும் வழக்கம் எங்கும் இல்லை.

மும்முகலிங்கம்

சிவலிங்கத்தின் பாணப்பகுதியில் கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய மூன்று பக்கங்களிலும் முகம் கொண்டது மும்முகலிங்கமாகும். இந்த முகங்களில் கிழக்கில் உள்ளது தத்புருஷம் என்றும். தெற்கில் உள்ளது அகோரம் என்றும், வடக்கில் இருப்பது வாமதேவம் என்றும் பெயர் பெறும். இந்த மூன்று முகங்களில் கிழக்கில் உள்ளது ஆண்மையுடன் புன்னகைப் புரிவதாகவும், வடக்கில் உள்ளது பெண் சாயவுடன் மந்தகாசம் கொண்டதாகவும்,

தெற்கில் உள்ளது விழித்த கோபவடிவம் கொண்டதாகவும் அமைக்கப்படும். இந்த விங்கம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலைச் செய்யும் பிரம்மா, விழினு, உருத்திரர் ஆகியோரின் முகங்களைத் தன்னுள் கொண்டதென்பர். எனவே இது திரிமூர்த்திலிங்கம் எனவும் அழைக்கப்படும். எலிபெண்டா குகையில் மூன்று குகங்களைக் கொண்ட பெரிய வடிவம் உள்ளது. இதனை அங்கு சதாசிவா எனக் குறித்துள்ளனர். அஞ்சலட்டை களிலும் தபால் தலைகளிலும் நீண்ட காலம் இந்த மும்முகமே முத்திரையாக இருந்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மூன்று முகங்களையடைய விங்கம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திண்டி வனத்திற்கு அருகில் உள்ள திருவக்கரை என்னும் பாடல் பெற்ற திருத்தலத்தில் உள்ள சந்திர மெளீசுவரர் ஆலயத்தின் கருவறையில் மூலமூர்த்தியாக அமைந்துள்ளது. இது போல் மூலமூர்த்தியாக மூம்முகவிங்கம் வேறொங்கும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பன்னிரு ஜோதிர் விங்கங்களில் ஒன்றாகிய திரியம்பகத்தில் உள்ள சிவலிங்கத்தின் மீது மூன்று முகங்களைத் தங்கத்தால் செய்து கவசமாக அணிவித்துள்ளனர். ஈரோடு நகரில் அமைந்துள்ள மகிமாலீசுவரர் ஆலயத்தில் உள்ள பன்னிரண்டு ஜோதி விங்க சன்னதியில் அமைந்துள்ள திரியம்பகலிங்கமும் மூன்று முகங்கள் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதனை தத்துவத்திரைய விங்கம் என்றும் கூறுவர். இம்மும்முக விங்கத்திற்கு மூன்று வேதங்களை ஒதி மூம்முக உத்திரிக்கத்தை அணிவித்து

மூன்றுதள வில்வங்களால் அருச்சனை புரிய என்னிலாதச் செல்வங்களை அடையலாம் என்பர்.

சதுரமுகவிங்கம்

இந்த விங்கத்தின் பாணப்பகுதியில் நான்கு திசைகளை நோக்கியவாறு நான்கு முகங்களை அமைப்பார். இதில் கிழக்கில் உள்ள முகம் தத்புருஷம் தெற்கில் உள்ளது, ஆகாரம் மேற்கில் உள்ளது சத்யோஜாம், வடக்கில் உள்ளது வாமதேவம் என்று அழைக்கப்படும். சிலர் நான்கு முகங்களுக்கு மேலாக வட்டமாக வழவழப்பாக அமைந்திருக்கும் உச்சிப் பகுதியை ஜந்தாவது முகமாகக் கொள்வார். நேப்பாளத்தில் உள்ள பசுபதிநாதர் கோயிலில் அமைந்திருப்பது இத்தகைய சதுரமுகவிங்கமேயாகும். இந்த விங்கத்தின் முகங்கள் மார்பு வரை இரண்டு கரங்களுடன் அமைந்துள்ளன. ஒரு கையில் ஜெய மாலையும், மற்றொரு கையில் அழுத குடமும் உள்ளன. இந்த விங்கத்தின் நான்கு முகங்களையும், நான்கு வேதங்களால் அர்ச்சித்து பூசை செய்கின்றனர். இந்த விங்கம் அமைந்துள்ள ஆலயத்திற்கு நாற்புறமும் வாயில் அமைக்க வேண்டியது முறையாகும். நேப்பாளத்தில் நாற்புறமும் வாயிலைக் கொண்ட கோயிலே அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பஞ்சமுகவிங்கம்

நான்கு முகவிங்கங்களையே வழக்கத்தில் பஞ்சமுகவிங்கம் வேறானது. இது நான்கு திசைகளில் உள்ள நான்கு முகங்களுடன் கிழக்கு நிக்கில் உள்ள முகத்தின்

மீது ஜந்தாவது முகத்தைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. அபூர்வமாகவே இத்தகைய லிங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஓவலூர் அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் விரிஞ்சிபுரம் மார்க்க சகாய ஈசவரர் ஆலயத்தில் வெளிப்பிரகாரத்தில் அமைந்த சந்நதியில் பஞ்சமுகவிங்கம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஸ்ரீகிலாயத்தில் உள்ள மகா சிவாலயத்தில் பஞ்சமுக விங்கம் ஒன்று இருப்பதாகவும் அதன் ஜந்து ஜடாபாரங்களில் இருந்தும் ஜந்து கங்கைகள் பொங்கி வருகின்றன என்றும் சிவரகசியம் கூறும் அந்த ஜந்து கங்கைகளே பஞ்சமுகவிங்கம் எனப்படும். வடநாட்டில் இந்நாளில் கட்டப்பட்ட பல ஆலயங்களில் பஞ்சமுகவிங்கம் அமைக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. இந்த லிங்கத்திற்கு ஜம்முக உத்திராட்சத்தால் விதானம், மாலை ஆகியவற்றை அமைத்து பஞ்ச கவ்யத்தால் அபிசேகித்து, பஞ்ச வில்வத்தால் அர்ச்சித்துப் பஞ்சவித உபசாரம் செய்து பஞ்ச அன்னங்களை நிவேதித்து வழிபட உலகம் வசிய மாவதுடன் எண்ணிய எல்லா நலமும் பெறலாம் என்பது நம்பிக்கையாகும். இந்த ஜந்து முகங்களில் இருந்து ஆகமங்கள் வெளிப்பட்டதால் இதனை சிவாகம லிங்கம் எனவும் அழைப்பர்.

ஆறுமுகவிங்கம் - சன்முகவிங்கம்

பஞ்சமுக லிங்ககங்கங்களோடு ஆறுமுகவிங்கங்களும் உண்டுள்ளது

குறிப்பிடுகின்றனர். சிவபெருமானுக்கும் ஆறுமுகங்கள் உண்டு. இவற்றில் நான்கு முகங்கள் நான்கு திக்குகளை நோக்கியும் ஜந்தாவது முகம் உச்சியில் வானத்தை நோக்கியும் ஆறாவது முகம் எப்போதும் பாதாளத்தை நோக்கியவாறும் இருக்கும். மேல்நோக்கிய முகம் ஊர்த்துவமுகம் என்றும் கீழ்நோக்கிய முகம் அதோமுகம் எனவும் அழைக்கப்படும். இந்த அதோ முகம் எண்ணிலடங்கா ஆற்றல் உடையது. வடவைத்தீயைப் போன்றது. அதனால் பக்தர்களின் கண்ணுக்குப் புனராகாமல் கீழ்நோக்கியே இருக்கின்றது. முருகப் பெருமானின் திரு அவதாரத்தின் போது பெருமான் ஜந்து முகங்களுடன் ஆறாவதான இந்த முகத்தையும் சேர்த்து அவற்றின் நெற்றிக் கண்களில் விளைந்த நெருப்புப் பொறிகள் மூலம் அவனை உருவாக்கினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் பெருகி வந்த ஆலகாலம் பொங்கி எழுந்த போது அதனை உண்டதும் இந்தத் திருமுகமே யாகும். ஆகையால் நடைமுறையை ஸ்ரீ கண்டத்தையே ஆறாவது முகமாக பாவித்து அர்ச்சிக்கின்றனர். நடைமுறையில் ஆறுமுக லிங்கம் எங்கும் அமைக்கப் பட்டதாகவோ வழிபடப்படுவதாகவோ தெரியவில்லை.

வேள்வியின் நாயகன்

கவிஞர். த. ஜெயசௌலை
பிரதேச செயலாளர், பருத்தித்துறை.

உன்நாக்கின் பசி, ருசிக்கு உயிர்களைப் பலிகொடுக்க
உன்னுடைய சாமிகளைச்
சாட்சிக்குத் துணைக்கழைத்தாய்!
பாவமந்தச் சாமிகள் பாவம், பழி, கருணை
யாவையும் இழந்துன்முன்
கல்லாகி ஊமையானார்!
உன்னுடைய நேர்த்திக்காய் உன்னுதிரம் நல்காமல்
உன்வளர்ப்பு பிராணிகளின்
உயிர்பறித்து உனைக்காத்தாய்!
உயிர் பறித்து நீயுன் உறவுகளும்
சுவைக்கின்ற
இறைச்சி வியாபாரப் பங்குக்காய்
கடவுளுக்கு
பாவநிறைக் காணிக்கைப் பணத்தை லஞ்சமாய்... அந்
நாளில் கொடுத்து அதை
'புனிதநிதி' வரவில் வைத்தாய்!
ஓங்கி இறங்கும் கொடுவாள்... கழுத்தறுக்க .
பாய்ந்துபீறும் ரத்தம்...
ஓவ்வொன்றாய்த் துடிதுடித்து
மாண்டுவீழும் சீவன்கள்... மனித நேயமொடு!
நீயோ...
“பூமி குளிருமிந்த ரத்தப் புனலாலே
ஆஹா” என ஆடிப்... பங்கிறைச்சிக் கலைகின்றாய்!
மிருகங்கள் நூற்றைப் பலியிட்டால் நூதனமாய்...
மனித உயிர் பலதப்பும் எனும்...
தப்புக் கணக்கிட்டாய்!
காட்டு மிராண்டிக் கால வழக்கத்தை

நீட்டுகிறாய் நாக ரீகத்தின் உச்சியிலும்!
 விலங்கைப் பலியிட்டு
 வில்லங்கம் தீர்த்தல்... எங்கள்
 நிலத்தில் பழிசேர்க்கும் நீ இதனை மறுதலிப்பாய்!
 அன்பும் அருளும் அறமும்
 வளர்த்தசைவம்
 எங்கிருந்து கொண்டதிந்தக் காட்டேறிக் கொள்கையினை?
 ரத்த அபிஷேகம்
 கடவுளுக்குச் செய்கின்றாய்!
 மனதில் முறைந்துள்ள,
 மிருகக் குணங்களைத்தான்
 பலிகொள்ள வேண்டும்.. நீ பாவம் பெருக்குகிறாய்!
 நீதிருந்தா விட்டால் உனது 'வியாபாரம்'
 ஆண்டவனை இயற்கையை
 அதிரடிகள் செய்யவைக்கும்...
 'தாக்கத்தின் மறுதாக்கம்' அனுபவிக்கப் போகின்றாய்!

எமது தேவஸ்தானத்தில் பூரணபான தொயவம்

சுந்தரர் தெய்வத்துமிழ் பதிகாங்களுடான் முறைப்படுத்துல்

மைதிலி அருளையா அவர்கள்

சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர்

நடனத்துறை வளாகம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுயரை

பக்தி இயக்கம் சாந்தமைந்த சமயப் பேரெழுச்சியில் சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகியோரைப் போலவே சுந்தரர் கணிப் பிற்குரியஞ்சிருவராகின்றார். பெரிய புராணம் சுந்தரரின் வரலாற்றை அறிய உதவுகின்ற முதன்மையானதும் முழுமையானதுமான சான்றாக உள்ளது. சுந்தரர் பாடிய பதிகங்களை முதன்மையாதாரங்களாகக் கொண்டு நகர்கின்ற இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை கலை நோக்கோடு சிவனது சுடலைக் கூத்தினை மட்டுமே குவிமையப்படுத்திச் செல்வதாக அமைகின்றது. இம் மைய விடயத்தினாடு அக்கால சமூகத்தினை சமயத்தோடு ஒன்றினையச் செய்தது மட்டுமல்லாமல் சிவனுடைய சுடலைக் கூத்தின் தத்துவத்தினையும் அதன்வழி உயிர்கள் பெறும் நன்மையினையும் எவ்விதமாகவெல்லாம் காட்ட முனை கின்றார் சுந்தரர் என நிறுவுவதாக இவ் ஆய்வுப்பரப்பு விரிகின்றது.

சுந்தரரின் பக்தி உணர்வுச் செல்வாந்தி

சுந்தரரின் கலைத்துவப் புலமை பற்றியும் தெய்வீகப் பற்றுப் பற்றியும் நாம் இரு வழிகளில் அறியமுடியும். ஒன்று சுந்தரர் பாடிய பாடல்களாக வெளிவரும் அவரது பக்தி மற்றும் இலக்கியப் புலமை. இரண்டு சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் சுந்தரரைப் பற்றித் தருகின்ற தகவல்

களாக வெளிப்படும் பக்தி மற்றும் இலக்கியப் புலமை. சேக்கிழார் சுந்தரரைத் தம்பிரான் தோழர் என்றே அறிமுகப் படுத்துகின்றார். சிவபெருமானோடு தோழமை உறவு பூண்டு பக்திப் பெரு மார்க்கத்தில் நடந்தவர் என்பதனாலேயே சுந்தரர் தம்பிரான் தோழர் என்ற பெயரால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றார். சுந்தரர் நட்பு என்ற தளத்தில் ஏறி நின்று தம் பக்தி உணர்ச்சியைச் சிவன்பால் வைத்தவர் என்ற வகையில் ஏனைய நாயன்மார்களை விட மிக நெருக்கமான உறவுநிலை மற்றும் உணர்வு நிலை வெளிப்பாட்டினை அவருடைய பதிகங்கள் வழியே காணலாம். உலகியல் ஊடான பக்தி மார்க்கத்தின் வழியில் இறை சம்பத்தை அடையலாம் என்பதை வாழ்வியல் வழிகாட்டியாக முன்னின்று காட்டியவர் சுந்தரர். பக்தியை வெளிப்படுத்துகின்ற உத்தி நிலைகளில் இயற்கையைப் பாடுவதிலும், கலைகளைக் குறிப்பிடுவதிலும், அற்புதங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதிலும் உலகியலும் தத்துவமும் ஒன்றினைந்த தன்மையே அவ்வெளிப் பாட்டு முறைகளில் ஊடுருவி நிற்பதை அவதானிக்கலாம் இந்தக் கட்டுரை சுந்தரரின் பதிகங்கள் கொண்டுள்ள கலைத்துவ நோக்கு என்ற வகையில் சிவனுடைய ஆடல்களுள் ஒன்றாகிய சுடலைக் கூத்தை அவர் காண்கின்ற விதத்தினை நோக்குவதாக அமைவதால் ஏனைய விடயங்கள் இங்கு பேசப்படவில்லை.

காலைக்கூத்து - அறிமுகம்

இந்து சமயம் ஒருவரின் உயிர், அவரது உடலை விட்டு நீங்கியதன் பிற்பாடு அவரது உடலத்தைச் சடங்குகள் சகிதம் தீயிலிட்டுச் சாம்பலாக்குகின்ற இடம் இந்துப் பண்பாட்டில் சுடலை என்று கட்டப்படுகின்றது. சுடல் சுடலை என்பன தொழிற் பெயர்களாக அமைந்து மனித வாழ்வின் இறுதிநிலையை இனங்காட்டுகின்றன. இந்துக்களின் வாழ்வியலின் முடிவுப் பீடமான சுடலை, மைப்புறங்காடு, மயானம், காடு, சுடுகாடு, அரங்கு கான் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றது. இச் சுடலையில் சிவன் நன்னிருளில் நடனம் ஆடுகின்றான் என்பது இந்துக்கள் மத்தியில் நிலவிவரும் நம்பிக்கை. மனித சுஞ்சாரமேதுமற்ற மயானத்தில் மரங்கள் அடர்ந்த சூழலில் பிணங்களைத் திண்கின்ற தீயின் வெளிச்சத்தில் பேய்களும், பூதங் களும் பின்னணி இசைதர சுடலையில் குவியும் சாம்பலை அள்ளி அங்கமெங்கும் பூசி சிவன் அண்டமதிர ஆடும் ஆடுலே சுடலைக் கூத்து எனப்படும். முடிகாண்ட மன்றாம் முடிவில் பிழாசம்பராவர் என்ற தத்துவத்தைக் காட்சிப்படுத்துவதே சுடலைக்கூத்தின் நோக்கம் என்பர் இந்த தத்துவம் அறிந்தோர்.

சுந்தரர் பதிகங்களுடே விரியும் சுடலைக் கூத்து

காரைக்காலமையார், சம் பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகியோரின் வழிநின்று சுந்தரராம் சிவபெருமானின் ஆடல் அளிக்கை கண்டு மகிழ்ந்தவர் என்பதைச் சுந்தரர் பதிகங்கள் எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன. குறிப்பாகப் பிணங்களிடு மயானத்தில் சிவபெருமான் ஆடுகின்ற சுடலைக்கூத்து தொடர்பான தமது பக்திசார் மனப்பதிவு

களை அநேகமான பதிகங்களில் பதித்துச் செல்கின்றார் சுந்தரர். ஏறத்தாழ அறு பத்தைந்துப் பதிகங்களில் ஆடல் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற சுந்தரர் அவற்றுள் நாற் பத்தொரு பாடல்களில் சுடலைக் கூத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். காரைக் காலம் மையாரால் முதன் முதலாக உணர்ந்து பாடப்பட்ட சிவனாரின் சுடலைக் கூத்து. தொடர்ந்து தமிழின் அனைத்து சைவ அநுபூதிமான்களினதும் உணர்வு நிலைக்கு இடமாகத் தொடங்கியது. காட்டிலாடும் சிவனின் அழகைச் சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகிய நாயன்மார்களின் வரிசையில் சுந்தரரும் சகித்திருப்பதை அவருடைய பதிகங்கள் புபைபடுத்தி நிற்கின்றன.

சுடலைக் கூத்துத் தொடர்பான சுந்தர ரின் பார்வை நிந்தாஸ்துதி என்ற நிலை கொண்டதாக அமைகின்றது. இகழ்வது போல் புகழ்வதே நிந்தாஸ்துதி ஆகும். இந்துக்களின் வழிபாட்டு மரபில் இறைவனை நிந்திப்பது போல வணங்கும் வழக்கம் உள்ளது. இறைவன் மீது தாம் கொண்ட நெருக்கமான அன்பினால் விளைந்த உறவின் உரிமையில் இறைவன் ஏதோ தவறு செய்தவன் போலவோ அவனை அழகற்றவன் போலவோ கேலியும், கிண்டலு மாகக் குறிப்பிட்டு வணங்குவதை நிந்தாஸ்துதி என்பர். இவ்வாறு வழிபடுவதன் மூலம் இறைவனுக்கு மிக அனுக்கமாக இட்டுச் செல்லும் பக்திமார்க்கம் இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றது. இத்தகைய பக்திச் செல்நெரிக்கு ஆடற்கலை பற்றி நோக்கு ம் நன்கு உதவுகின்றது. சிவபெருமானுக்கு வசிப்பிடமாகக் கொள் வதற்கு எத்தனையோ வசதியான இடங்கள் இருக்கின்ற போதிலும் அவரோ சுடுகாட்டில்

நின்று ஆடுகின்ற வழக்கத்தைக் கைவிடு கின்றாரில்லையே என்று ஆளுக்மாகவும், அவருக்கும் ஆடுவதற்கு வேறு இடம் கிடைக்கவேயில்லையா என்று கிண்ட ளாகவும், இவ்வாறு சுடலைக்குள் ஆடுவதால் பெண் பக்தர்கள் சிவபெருமானை விரும்ப மாட்டார்கள் என்று நகைச்சுவையாகவும் பாடுகின்றார். “பொல்லாப் புறங்காட்ட கத்தாட் டொழியீர்” என்றும் இரவத்திடு காட்டெரி ஆழற்றென்னே என்றும் பாடுவது இங்கு எடுத்துக்காட்டத்தக்கது. சுடலைக் கூத்துப் பற்றிய சுந்தரர் பதிகங்களில் அவதானிக்கத்தக்க பிறிதொரு பண்பு ஆடலை இசையோடு பொருத்திக் காண்ப தாகும். சிவபெருமானின் சுடலைக்கூத்தின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டதால் இசைக் கருவிகளின் யண்பாட்டையும் பின்னணியில் நிறுஞ்சுகின்றார் சுந்தரர். “தக்கை தண்ணுமை தாளம் தருணிச் சங்கினை சல்லரி, கொக்கரி, குடமுழவினோடிசை கூடிப்பாடி நின்றாடுவீர்” என்று வாத்தியக் கருவிகளின் பின்னணிகள் பற்றிச் சுட்டும் சுந்தரர் இவ்வாத்தியங்களைப் பேய்கள் இசைப்பதாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். பேய்கள் அடிக்கும் பறையொலி முழங்கவும், பிணங்களுக்காக இட்ட தீ சுவாலையிட்டு ஏரிவதால் வெளிச்சம் தோன்றவும், பிணங்கள் பெருகிய அரங்கில் பின்னிய சடை குலையும் படியாகவும், சுடையில் முடிந்த சுந்திரன் தாழும் படியாகவும் சிவபெருமான் போராட்டம் ஆடுவதைத் திருஅரிசிற்கரைப் புத்தூர்ப் பதிகத்தில் அழகுறக் காட்சிப் படுத்துகின்றார். இல்லாததையும் பொல்லா ததையும் செய்து எல்லாமே தாம் தாம் என்று அகங்காரத்தில் நின்றவர்கள் முடிவில் ஒரு பிழ சாம்பலுக்குள் உருவழிந்து போவதைச் சுடலைக் கூத்தின் வழியே சிவன் உணர்த்து கின்றான்.

அத்தகைய சிவன் பிறந்திறவாத தன்மையன், திருமாலின் பக்தர்கள், உயிர்களின் நன்மைக்காக பரந்தாமன் பல பிறவிகள் எடுத்துப் பூமிக்கு வருவதாகப் போற்றுவர். இவ்வருளிச்செயலை வெணவும் அவதாரம் என்று குறிப்பிடு கின்றது. ஆளால் சைவர்களின் வழிபாட்டு மரபைப் பொறுத்தமட்டில் சிவபெருமான் பிறவியெடுத்து மண்ணில் வருவதில்லை என்றே நம்பப்படுகிறது. சிவன் தன்னுடை சர்வ வல்லமை பொருந்திய தனிப்பெருந் தன்மையிலிருந்து ஒரு போதும் மாறுவதில்லை. மண்ணில் உயிர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும் போது தமது திருக் கோலத்துடனோ, வேறு வடிவத்துடனோ தோன்றி உயிர்களின் துன்பம் போக்கி விடிவைக் கொடுப்பான். பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவன் சிவனின் இத்தகைய முழுமுதற் தன்மையைச் சுந்தரர் குறிப்பிடும் போது முற்று முழுதாகச் சுடலைக் கூத்துடன் பொருத்திவிடுகின்றார். “பிற வாய் இறவாய் பேணாய் மூவாய் பெற்றம் ஏறிப் பேய் சூழ்தல் துறவாய் மறவாய் சுடுகாடென்றும் இடமாகக் கொண்டு நடமாடி” என்று சுட்டிக்காட்டும் தத்துவம் ஆழமானது. பிறந்திறவாத்தன்மையான சிவன் உயிர்களின் பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் காரணாகிச் செயலாற்றுகின்றான். அச்செயலை நிகழ்த்துதற்குரிய இடமாகச் சுடலையைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றான். அங்கே அவன் லயத்தோடு அசைகின்றான். அந்த அசைவு வேகம் பிழத்து ஆடலாக உருக்கொள்கின்றது.

ஆடவின் அதிர்வில் அண்டம் அதிர்கிறது. அந்த அதிர் வினால் உயிர்கள் ஜனிக்கின்றன. ஜனித்த உயிர்கள் வளர்ந்து மண்ணில் இயங்குகின்றன. அவற்றுக்

கென விதிக்கப்பட்ட கால முடிவில் சிவனிடம் வந்து அவனுக்குள் ஒடுக்கு கின்றன. அவற்றுக்கென விதிக்கப்பட்ட கால முடிவில் சிவனிடம் வந்து அவனுக்குள் ஒடுக்குகின்றன. மனித உயிரின் வாழ்வின் முடிவில் வெறும் எலும்பும் சாம்பற கொடியும் எஞ்சுகின்றன. இந்த மெய்யான தத்துவத்தைப் பூலோக வாசிகளுக்குப் புரியவைப்பதே சுடலைக் கூத்தின் நோக்கம் ஆகின்றது. சுடலைப் பொடியுசி, எலும்பு மாலையை அணிந்து ஆட்டம் நடத்துகின்றான் அரன். இதைத்தான் சுந்தரரும் “இறந்தார் என்பும் எவருக்கும் கூடிப் புறங்காட்டு ஆடும் புனிதன்” என்கிறார். திருக்கடவூர் மயானம் மீது பாடியுள்ள பதிகங்கள் முழுவதிலும் சுடலைக் கூத்துப் பற்றிய சிந்தனைகளே மேலோங்கி உள்ளன. சுடலைக்கூத்துத் தொடர்பாகச் சுந்தரர் பாடியுள்ள ஏனைய பாடல் களிலிருந்து ஒருபடி மேல்நிலையைக் கொண்டனவாக இப்பாடல்கள் விளங்குகின்றன. சிவனின் தனிப்பெருந்தன்மை, புராணச் செய்திகள், தோற்றுப் பொலிவ முதலானவற்றை திருக்கடவூர் மயானப் பாடல்களில் சுந்தரர் காட்டும் விதம் அருமையானது. புதப்படைகள் கூழ்ந்துவர உமையானுடன் காலை மேலேறி வரும் சிவபெருமான் திருமால், பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள், அசுரர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் பெரியவர் என்றும் கோவண உடை தரித்தவர். சுடலைப் பொடி பூசியவர் திரிபுரம் ஏரித்தவர். அமுதம் கடைந்த காலத்தில் வெளிப்பட்ட நஞ்சை உண்டு கண்டம் கறுத்தவர், இராணுளின் செருக்கறுத்தவர், சந்திரனைத் தலையிலே அணிந்தவர், நாகப்பாம்பைக் கழுத்தாபரணமாக அணிந்தவர், யாணையின் தோலை போர்த்திருப்பவர், புலித்தோலை

ஆடையாக அணிந்தவர் என்றெல்லாம் ஊர்த்துவ தாண்டவரின் திருவிளையாடல்கள் தோற்றுப் பொலிவுகள் அருட்குணங்கள் முதலானவற்றைச் சுடலைக் கூத்தின் ஊடாக சுந்தரர் காட்டும் விதம் கருத்தக்கதாக உள்ளது. இவ்விடத்தில் இன்னொரு விடயத்தையும் நோக்குதல் வேண்டும். சுடலை என்பது ஊரின் எல்லையில் இருப்பது. மக்களால் அச்சத் துடனும், அருவருப்புடனும் நோக்கப் படுவது சுந்தரோ அத்தகைய சுடலை யிலாடும் சிவனை உறவினாகக் கொண்டு உறவு கொண்டாடுகின்றார்.

“எம்மான் எந்தை முத்தப்பன் ஏழேற்படிகால் எமையாண்ட பெம்மான் ஈமப் புறங் காட்டில் பேயோடு ஆடல் புரிவானே” என்கிறார். சுடலையில் ஆடும் சிவனை எம்மான், எந்தை, முத்தப்பன் என்றெல்லாம் உறவு முறை பாராட்டு வதற்கும் என்ன காரணம் என்பதை நோக்குதல் வேண்டும். நாயன்மார்கள் பக்தி இயக்கத்தின் ஊடாக சமண பெளத்தத்திற்கெதிரான சமயப் போராட்டத்தை முன் எனகுக்க வேண்டிய சமகாலத்தில் அகச்சமயிகளுக்கெதிரான பண்பாட்டுப் போரையும் முன்எனகுக்க வேண்டியிருந்தது. சிவனும், சைவமும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மத்தியிலிருந்து அந்தியப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் சைவத்தை மக்கள் மத்தியில் மிக நெருக்கமாக இட்டுச் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இத் தேவையை நன்குணர்ந்த சம்பந்தர் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் என்று பாட சைவத்தை மக்களிடம் மிக நெருக்கமாகக் கொண்டு செல்லும் பணியை முதன்முதல் முன்வன்டுத்தார். இப்பணியைத் தொடர்ந்து

முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவை சுந்தர ருக்கு இருந்திருக்கலாம். இந்நிலையில் தான் மேற்கூறப்பட்ட பாடலின் வழி சுடலையிலாடும் சிவனை உறவுமறை கொண்டாடுவதன் மூலம் மக்கள் மத்தியில் நெருக்கமாக இட்டுவர முயற்சித்தார் எனக் கருதலாம்.

சமண பெளத்த மதங்களை ஒரம் கட்டும்வரை கைகோர்த்துச் செயலாற்றிய சைவ, வைணவச் சமயங்கள் ஒரு கட்டத்தில் தமக்குள் முரண்படத் தொடங்கின. இம் முரண் பாடு சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் பாடல்களை நுனுகி நோக்கும் போது புனராகின்றது. பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் அழகிய மூவரையும் மும்முர்த்திகள் என்று கூறுவது இந்துசமய மரபு. ஆனால் சைவர்கள் சிவபெருமான் மற்றைய இருவரான பிரம்மா, விஷ்ணுவை விட மேலானவர் என்ற கருத்தைத் தவறாமல் முன்வைக்கத் தொடங்கினார்கள். சம்பந்தர் தொடக்கி வைத்த இந்தச் சமய அதிகாரப் போட்டியைச் சுந்தரர் வளர்த்துச் சென்றார். காட்டில் ஆடிய எனத் தொடங்கும் பாடலில் வரும் தேடி மாலயன் காண்பரி யானை என்ற பாடலை சுடலையில் ஆடும் சிவனைத் திருமாலும், பிரம்மாவும் அறிய முயன்றும் முடியாமல் தோற்றுப் போவ தாகச் சொல்லும் திறம் கவனிக்கத்தக்கது.

நிறைவரை

சுந்தரர் புதிகங்கள் ஊடாக விரிகின்ற சுடலைக்கூத்துப் பற்றிய செய்திகள்

இக்கூத்தின் வழி பல்வேறு பரிமாணங்களை காட்டி நிற்கின்றன. உலகியலில் சிக்குண்டு உழலும் ஜிவாத்மாக்களுக்கு நிலையாமைத் தத்துவத்தினையும், பேரின்பத்தின் பெறுமதியினையும் முனைப்புறுத்திக் காட்டுவது சுந்தரருடைய முதன்மையான நோக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. அவருடைய பிறிதொரு நோக்கமாக சிவனது தனிப் பெருமைகள், தோற்றுப் பொலிவுகள், அருட்செயல்கள், திருவிளையாடல்கள் முதலானவற்றை சுடலைக் கூத்தின் ஊடாக சுட்டிக் காட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. அவைக்க மதங்கள் துறவு வலியுறுத்தித் தமிழக மக்களிடையே மெல்ல மெல்ல காலான்ற முனைந்திருந்த கூழலில் இல்லற்றதை முதன்மைப்படுத்தி சைவத்தை மக்கள் மத்தியில் நெருக்கமாக ஊடுருவச் செய்ய சுடலைக் கூத்தை ஏற்ற ஒரு ஊடாக மாக சுந்தரர் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் எனக் கருதுவதிலும் தவறில்லை போலத் தெரிகின்றது. இப்பின்புலத்தில் சம காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் வழக்கத்திலிருந்த கடவுளர்களில் சிவபெருமானை முதன்மையானவராகக் காட்டுகின்ற முயற்சியையும் உள்ளடக்கியுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது சுடலைக் கூத்து என்கின்ற வடிவத்தினைப் பேசுமுனைந்த சுந்தரர் அவ்வடிவத்தை ஒழுங்குற முறைப்படுத்தி யுள்ளதுடன் அவ்வடிவத்தினை பல்வேறு உள்நோக்கங்களுக்காகவும், பயன்படுத்தி யுள்ளமை புனராகிறது.

யாழ்ப்பாணச் சைவப் பெருமக்களின் திருமணச் சடங்கு : நடைமுறைகளும், சம்பிரதாயங்களும்

தொகுப்பு : பேராசிரியர் தி. குமாரவழவேல்

திரு, மணம் என்ற சொற்கள் முறையே தெய்வீகம், ஒன்றுசேர்தல் எனப் பொருள்படுதலால் திருமணம் தெய்வக ஒன்று சேர்தல் எனப்பொருள்படும்.

ஜாதகப் பொருத்தம், மனப்பொருத்தம் போன்ற வேறுபட்ட பல முன்னெடுத்தல் களைத் தொடர்ந்து மணமக்களின் பெற் றோர் மணமக்களின் ஒப்புதலுடன் மணமக்களை இல்லற வாழ்வில் இணைக்க நிச்சயிக்கின்றனர். திருமணவைபவத்தின் அதியுச்ச நிகழ்வு உற்றார், உறவினர், அறவோர், பெரியோர், நண்பர்கள் முன்னிலையில் சுபநால்வேளையில் மணமக்கள் கைத்தலம் பற்றி மணமகன் மணமகன் குழுத்தில் தாலி என அழைக்கப்படும் மங்கலத் திருநாண் கட்டுதலாகும். இது திருமாங்கல்யதாரனம் எனப்படும்.

மங்கலத் திருநாண் பூட்டும் நிகழ்வுக்கு முன்பும் பின்பும் புல சடங்ககள் சம்பிரதாயப்படி நிகழும். திருமணம் நிகழும் ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் திருமண நடைமுறைகளும், சம்பிரதாயங்களும் பேச பொருளாயமையும். அனுவாபம் மிக்க முதியோர் அவற்றைத் தம் இளஞ்சந்ததி யினருக்குக் கூறி வைப்பார். இவை நாளடைவில் காற்றோடு போய்விடுவது முன்டு. பிறழ்வடைதலும் உண்டு. பிரதேச வேறுபாடடைவதுமுண்டு. இச்சிறு வெளி யீட்டில் யாழ்ப்பாணத்து சைவப் பெருமக்கள் பின்பற்றிவரும் நடைமுறைகளைத் தொகுத்துத் தருகிறோம்.

பொன்னுருக்கலும் கண்ணிக்கால் அல்லது முசவர்த்தக்கால் நடைமுறை :

பொன்னுருக்கல் மங்கலத் திருநாண் (தாலி) செய்வதற்கு வேண்டிய பொன்னை உருக்கும் நிகழ்வாகும். இவ்வைபவம் திருமணநாளிற்கு சில தினங்களுக்குமுன் அமையக்கூடிய சுபநாளில் (ஏறத்தாழ ஒரு வாரத்திற்கு முன்னர்) மணமகன் இல்லத்தில் நடைபெறும். இவ்வைபவத்திற்கு மணமகளின் குடும்பத்தினரும் (மணமகள் நீங்கலாக) மணமக்களின் நெருங்கிய உறவினர், நண்பர்களும் அழைக்கப்பட்டு பங்குபற்றுவார். மணமகன் வீட்டார் இனிப்புப் பண்டமொன்றை (பெரும்பாலும் கொழுக்கட்டட) மணமகன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வது சம்பிரதாயம்.

சில தினங்களுக்கு முன்னதாக நன்னாளில் மணமகனும் பெற்றோரும் பொற்காச ஒன்றைப் பெற்று அதனை கோவிலில் பூசையில் வைத்தெடுத்த பின் தமது வீட்டு வழிபாட்டறையில் வைத்திருப்பார். பொன்னுருக்குவதற்கு ஆசாரியார் ஒரு வரையும் ஏற்பாடு செய்திருப்பார். பொன்னுருக்கு நாளன்று மணமகனின் வீட்டு முகப்பில் மாக்கோலம் இடப்பட்டு நிறைகுட வரிசை வைக்கப்படும் இங்கும் இனிமேலும் நிறைகுட வரிசை என நாம் குறிப்பிடுவது பின்வரும் ஏற்பாட்டைக் குறிக்கும்.

நிறைகுடவரிசை :

நாற்காலியொன்றில் கம்பளம் (மேசை விரிப்பு) விரிக்கப்பட்டு அதன் மேல்

வாழையிலையொன்றை வடக்கு அல்லது கிழக்குத் திசையில் அதன் நுனி இருக்கக் கூடியதாக வைத்து அதன் மேல் நெல் பரப்பி அதன் மேல் நிறைகுடம் வைத்து அதன் இரு மருங்கும் ஒவ்வொரு குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கப்படும். பசுவின் சாணம் அல்லது மஞ்சள் மாவும் அறுகும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட விநாயகர் திருவரு வொன்று நிறைகுடத்திற்கு வலது பக்கமாக வைக்கப்படும். விபூதி, சந்தணம், குங்குமம், பன்னீர்ச்செம்பு, வெற்றிலை, பாக்கு, ஒரு சீப்பு வாழைப்பழம் கொண்ட தாம்பாளம், புத்தப்பம் ஆகியவையும் மங்கல நிகழ்வின் அடையாளமாகவும் பங்குகொள்ள வரு வோரை வரவேற்கும் பாங்கிலும் வைக்கப்படும்.

நிறைகுடம் :

நீர் நிரப்பிய குடமொன்றின் வாயிலில் பரவப்பட்ட ஒற்றை இலக்கமுடைய (3,5,7,9,...) மாவிலைகளுள் தும்பு நீக்கப்பட்ட முடியுள்ள தேங்காய் ஒன்றை வைத்து அத்தேங்காயைச் சந்தணம், குங்குமம், பூக்களால் (பூச்சரம் / பூமாலை) அலங்கரித்த அமைப்பு நிறைகுடம் எனப்படும்.

பொன்னுருக்கும் வைபவத்திற்குத் தேவையான பொருட்கள் இணைப்பு – 2 இல் தரப்பட்டுள்ளது. பொன்னுருக்கும் சுபவேளையில் மணமகன் பொற்காசைத் தமது பெற்றோரிடமிருந்து பெற்று ஆசாரியாரிடம் கொடுப்பார். ஆசாரியார் வாழையிலையில் கும்பம் வைத்து, தேங்காய் உடைத்து விநாயகருக்கும், பொற்காசை தீபம் காட்டி வழிபட்டபின் பொற்காசை உருக்குவார். பொன்னுருக்கிய பின், தாய் மாமன் தேங்காய்

உடைத்துப் பெறப்படும் இளநீரால் தீயைத் தனிப்பார். (தாய் மாமன் இல்லாதவிடத்து தந்தைவழி மாமன் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார்) தலைப்பாகை அணிந்தி ருத்தல் வேண்டும்.

வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், மஞ்சள், தேசிக்காய், பூக்கள் கொண்ட தட்டமொன்றில் உருக்கிய பொன் வெற்றிலையில் வைக்கப்பட்டு ஆசாரியாரால் மணமகனிடம் கையளிக்கப்படும். மணமகன் அதனை அங்கு கூடியுள்ள அனைவருக்கும் காட்டியபின் உருக்கிய பொன்னை மாங்களையும் செய்வதற்கு மீண்டும் ஆசாரியாரிடம் கையளிப்பார். அத்துடன் அவருக்கு அரிசி காய்கறியும் தெட்சனையும் வழங்கப்படும்.

தாலியில் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது இலட்சமியினுடைய திருவருவம் பொறிக்கப்பட வேண்டும் தாலி ஒரு பவணும் அதனிருபக்கமும் கோர்த்திருக்கும் தங்க நாணயங்கள் ஒவ்வொன்றும் அரைப் பவணும் உடைய தாங்கத்திற் செய்யப்படும். இந்நாணயங்களில் ஒன்றில் விநாயகர் திருவுவரும் மற்றையதில் இலட்சமியினுடைய திருவருவமும் பொறிக்கலாம். தாலியும் தங்கநாணயங்களும் மஞ்சட கயிற்றிற் கோர்த்துக் கட்டப்படுவதே முறை. இந்நாட்களில் தாலியைப் பொன்னால் செய்த தாலிக்கொடியில் கோர்த்துப் பூட்டுவது வழக்கமாகி விட்டது. தாலிக் கொடி செய்வதாயின் அது 3,5,7,9,... போன்ற எண் வரக்கூடிய அளவு பவணில் செய்யப்பட வேண்டும்.

முற்காலத்தில் திருமணங்கள் மணமகள் இல்லத்திலே அமைக்கப்படும்

பெரிய அலங்காரப் பந்தல்களிலே நடை பெற்றன. இதற்காகவும் வருகையாளர்கள் அமருவதற்காகவும் உபசரிக்கப்படுவதற் காகவும் மணமக்கள் வீடுகளின் முன்பாக பெரிய தற்காலிக பந்தல்கள் அமைக்கப் பட்டன. இப்பந்தல்கள் அமைப்பதற்கான நாள் வேலையும் பொன்னுருக்கு நடக்கும் அதே நாளிலேயே நடைபெறும். அன்று பந்தலின் முதற்கால் பந்தலின் வடகிழக்கு (சாசான) மூலையில் நாட்டப்படும். இது கன்னிக்கால் அல்லது முகூர்த்தக்கால் எனப்படும். மணமகனினதும் மணமகளி னதும் வீடுகளில் முகூர்த்தக்கால் நடப்படும்.

பொன்னுருக்கல் நாளே திருமணச் சடங்கின் ஆரம்பநாள் ஆகையின் திரு மணச்சடங்கின் நினைவாக மரக்கிளை ஒன்று மணமக்கள் இருவரது வீட்டு வளவுகளிலும் நாட்டப்படும். இம்மரங்கள் நன்கு வேழுஞ்சிகிளை பரப்பி நிழல் தர வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்படும். இந் நிகழ்வு வாழ்வின் செழிப்பிற்கு மரங்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாகவும் சுபநிகழ்வுகளின் ஞாபகமாக மரம் நாட்டும் வழிமை காலாதிகாலமாக எம்மவரிடம் இருந்து வருவதையும் காட்டுகிறது. கோடைகாலமாயினும் சரி மாரிகால மாயினும் சரி இலகுவாக வளரக்கூடிய மரக்கிளை முள்முருங்கைக் கிளை என்பதாலும் மரக்கிளை நன்கு வேர்விட்டு வளரவேண்டுதென்பதாலும் முள்முருங்கைக் கிளை மரம் நாட்டலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது. (இன்று முள்முருங்கை மரத்தை ஒருவித நோய் பீடித்துள்ளதால் அது செழித்து வளர்வதில்லை. ஆகவே பயன்தரு மரமொன்றை நாட்டுவதே பொருத்தமானது).

இப்போ இவை பிறழ்வடைந்து முள் முருங்கைத்தடி நடும் சடங்கு தான் கன்னிக்கால் நடும் சடங்கு என அழைக்கப்படுகிறது. கன்னிக்கால் (அல்லது முகூர்த்தக்கால்) நடும் சடங்கு என்பது முள்முருங்கைத் தடி நடும் சடங்கல்ல. கன்னிக்கால் நடும் சடங்கு வேறு மரக்கிளையொன்று நடும் சடங்கு வேறு.

திருமணப் பந்தல் போடுவதாக விருந்தால், மணமகன் வீட்டில் பொன்னுருக்கல் தினத்தன்றே முகூர்த்தக்கால் நடப்பட வேண்டும். நீண்ட மூங்கில் தடி அல்லது பனை மரத்தைக் கழுவி விபூதி சந்தணம், குங்குமம் பூசி மாவிலையும் பட்டும் கட்டியபின் வருகை தந்த பெரியோர்களுள் ஒருவர் அதனைத் தூக்கி கிடங்கில் நிமிர்த்தி குழியை மூட வேண்டும். இவ்வாறு பந்தற்கால் நடும் போது பெரியவர் ஒருவர் கர்ப்பூரம் கொழுத்தி தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். (அதன்பின் வேலையாட்கள் பந்தல் வேலையை ஆரம்பிக்கலாம்.)

இக்காலத்தில் திருமணங்கள் வாடகைக்குப் பெறப்படும் திருமண மண்டபங்களிலேயே பெரும்பாலும் நடைபெறுகின்றன. இருப்பினும் சுபநாளில் சுபநேரத்தில் பந்தற்கால் நடும் வைவாவும் சில விடங்களில் சம்பிரதாயத்திற்காக நடைபெறுகிறது. இது சரியல்ல. ஏனெனில் பந்தற்கால் நட்டுவிட்டு பந்தல் போடாது விடுவது முடிவுபெறாத கருமாக அமையும்.

பந்தற்கால் நடவேண்டிய தேவை இருப்பின் அதை நட்டபின் மணமகன் வீட்டு வளவில் பொருத்தமானதோர் இடத்தில் முள் முருங்கைத்தடியொன்று

ஊன்றப்படும். (அல்லது பயன்தரு மரக்கன்றை நடலாம்). தடியின் (அல்லது மரக்கன்றின்) மேல்பக்கத்தே ஜந்து மாவிலைகள் மஞ்சள் நனைத்த கயிற்றால் அல்லது பட்டுத் துண்டால் சுற்றிக் கட்டப்படும். நடுப்பகுதியில் மஞ்சள் நீரில் தோய்த்தெடுக்கப்பட்ட செப்புக் காசொன்று கட்டப்பட்ட வெள்ளை நிறத்துணி யொன்று கட்டப்படும். மணமகனின் மூத்த உறவினர் ஒருவர் இத்தழைய ஊன்றி (மரக்கன்றை நாட்டி) விபூதி சந்தணம் சாத்துவார். மூன்று சுமங்கலிகள் நவதானியம், பால், நீர் இவற்றை தடியின் (மரக்கன்றின்) அடியில் சேர்ப்பிப்பர். பெரியவர் ஒருவர் தேங்காய் உடைத்து, சாம்பிராணி, கர்ப்புரதீயம் காட்டி தடி (மரக்கன்று) நன்கு வேலூன்றி வளர வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பார். இவை முடிவுற்றதும் மணமகன் வீட்டில் அனைவரும் விருந்துண்பர். அதன் பின்னர் மணமகன் தவிர்ந்த மணமகனின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்களும் (மொத்த எண்ணிக்கை ஒற்றைப்பட இருத்தல் வேண்டும்) மணமகள் வீட்டிலிருந்து வந்தவர்களும் மணமகள் வீடு சென்று அங்கும் மணமகன் வீட்டில் நடந்தது போல் (பந்தல் போடுவ தாயின் புந்தற்கால் நாட்டி) முள்மூருங்கைத் தடி (மரக்கன்று) நடுவர். முள்மூருங்கைத் தடி / மரக்கன்று நட்டபின் மணமகள் வீட்டில் விருந்துபசாரம் நடக்கும்.

பொன்னுருக்கல் தினத்தன்றே மணமக்கள் வீடுகளில் பலகாரங்கள் செய்வது தொடங்கும் பொன்னுருக்கல் நாளே திருமணச் சடங்கின் ஆரம்பநாள் ஆதலின் திருமணம் மங்கலகரமாயமையவும் தடங்கல்கள் ஏற்படாதிருக்கவும் வரையறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

- அ) பொன்னுருக்கியபின் திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக்கூடாது என்றொரு வழிமையுள்ளதாகக் கூறுவர். இது தட்டுத் தவறி மணமக்களிடையே மனக்குழப்பம் எதுவும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கமுடையது.
- ஆ) திருமணநாள் வரை பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் தத்தமது வீட்டை விட்டு எங்கும் செல்லக்கூடாதென்ற சம்பிரதாயக் கட்டுப்பாடும் உண்டு. இது அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடும்.
- இ) பொன்னுருக்கியபின், இரு பகுதி வீட்டாரும் அசுப நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது.

முளைப்பாலிகை (முளைப் பாத்திரம்)

பாலிகை என்றால் மட்பாத்திரம், மட்பாத்திரங்களில் தானியங்களை முளை வர விடுதல் முளைப்பாலிகை எனப்படும் மூன்று அல்லது ஜந்து சுமங்கலிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மட்பாத்தி ரத்தில் ஈரமண் நிரப்பி நனைத்த நவதானிய விதைகளை பாத்திரத்து மண் மேல் தூவி நீரையும், பாலையும் மூம்முறை தெளித்து அவற்றை மணமகள் வீட்டு வழிபாட்டறையில் வைப்பார்கள். இது (பொன்னுருக்கல் தினத்தன்று) மணமகள் வீட்டில் பந்தற்கால் நாட்டிய கையோடு அல்லது மணநாளுக்கு மூன்று அல்லது ஜந்து நாள் முன்னதாகச் செய்யப்படும். தானிய விதைகள் மணநாளன்று முளை விட்டிருக்கும். அம்முளைப்பாலிகைகள் மணமண்டபத்திற்கு மணநாளன்று மணமகள் செல்லும்போது எடுத்துச் செல்லப்படும். நவதானியங்கள் முளைவிட்டுள்ளது போல்

மணமக்களும் அவர் தம் குடும்பமும் செழித்து வளரும் என்பதை உணர்த்துவதாக முளைப்பாலிகை இடும் வைபவம் அமைகிறது.

இக்காலத்தில் சிலவிடங்களில் மணநாளன்றே மணமண்டபத்தில் முளைப்பாலிகை இடப்படுகிறது. நவதானியம் என்பது நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை ஆகிய ஒன்பது (நவ) தானியங்கள்.

வீடு / மண்டப அலங்காரங்கள்:

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, முன்னாளில் திருமணங்கள் மணமகள் இல்லத்திலேயே நடைபெற்றன. அதற்காக மரங்களாலும் தென்னோலைக்கிடுகுகளாலும் பந்தல்கள் போடப்பட்டு பந்தலின் உட்பகுதியில் வெள்ளை கட்டப்படும். வெள்ளை கட்டுவது அழகுக்காகவும் கூரையிலிருந்து தூசி, பல்லி எச்சம், பூச்சிகள் விழாதிருப்பதற்குமாகும். போதிய பொருள் வசதி படைத்தோர் வேலைப்பாடுகள் கொண்ட சொக்கட்டான் பந்தல் போன்றவற்றை அமைப்பர். பந்தல் கழுகு, வாழை, தென்னோலைகள் கட்டி அலங்கரிக்கப்படும். கழுகு கொத்துக் கொத்தாய் காய்ப்பதால் அது மங்கலப் பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. வாழை ஒரு தடவையே குலை போடுவது ஒருமறையே திருமணம் என்பதை ஞாபகப்படுத்துவதாகவும் வாழையிட வாழையாக வாழை செழித்து வளர்வது போல எமது சந்ததியும் செழித்து வளருதற்கான நற்குனமாகவும் வாழை மரங்கள் நோக்கப்படும். தென்னை நூறாண்டு வாழுக்கூடியது. இதன் காரணமாகவே வாழையும் தென்னோலையும் கழுகோலையும் மண்டபங்களை அலங்கரித்து வெள்ளை கட்டுவது நோக்கி இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுவர். இக்காரணங்களாலேயே வெற்றிலையை யாருக்காவது கொடுக்கும் போது அதன் நூனி கொடுப்பவரை நோக்கி இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுவர். இக்காரணங்களாலேயே வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப் பழம், தேங்காய் ஆகியன அங்குள்ள மங்களாகாரியங்களுக்கும் ஏற்ய பொருட்களாகின.

கல்யாணமண்டப நுழைவாயிலின் இரு மருங்கிலும், மணமக்களது வீட்டு நுழைவாயில்களின் இருமருங்கிலும் பழுத்த குலைகளையுடைய வாழை மரங்கள் கட்டுவதும் மாவிலை தோரணங்களால் அலங்கரிப்பதும் இந்நுழைவாயில்களில் நிறைக்குட வரிசைவக்கப்படுவதும் விருந்தினரை வரவேற்பதற்கும் மங்கல நிகழ்வைக் குறிப்பதற்குமான இன்றியமையாத அம்சங்களாகப் பின் பற்றப்படுகிறது. (மாவிலை தோரணங்கள் சுப் நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு விதமாகவும் அசுப் நிகழ்வுகளுக்கு வேறு விதமாகவும் கட்டப்படும். விரிவஞ்சி விடுத்தனம் கேட்டு அறிந்து கொள்க.) மணமண்டபத்தின் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட மணமேடையில் மணமக்கள் இருக்கும் அலங்கரித்த ஆசனம் கிழக்கு நோக்கியிருத்தல் வேண்டும். மணமண்டபத்தில் படத்தில் காட்டிய ஒழுங்கில் திருமணக்கிரியைக் குரிய சாதனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

1. மணமக்கள் இருக்கை
2. சிவாச்சாரியார் இருக்கை
3. மஞ்சள் மா அல்லது பசுவின் சாணத் தினாலும் அறுகம்புல்லினாலும் அமைக்கப்பட்ட விநாயகர் திருவரு.

4. ஓம குண்டமும் புண்ணியாகவாசனக் கும்பமும்
5. அரசாணி
6. அரசாணியின் நான்கு மூலைகளிலும் ஒவ்வொரு கும்பமும் குத்து விளாக்கும்
7. சந்திர கும்பம் (வடமேற்கு மூலையில் மேற்கு நோக்கி)
8. முளைப்பாலிகைகள் (சந்திர கும்பத் திற்கு முன்பு கிழக்கு நோக்கி)
9. அம்மி.
10. சிவபார்வதி கும்பங்கள் (வடகிழக்கு (ஈசான) மூலையில்) மேற்கே பார்த்த வண்ணம்
11. நவக்கிரக கும்பங்கள் (தென்கிழக்கு (அக்னி) மூலையில்)
12. கணையாழி எடுத்தற்கு மஞ்சள் கலந்த நீரைக் கொண்ட பானை.

சைவசமய முறைப்படி மண்மேடை யையும் மணமக்கள் மற்றும் அவர்தம் பெற்றோரையும் சுத்திகரிக்கும் வருண பகவானும், சந்திரன், சிவன் – பார்வதி, நவக்கிரகங்கள் ஆகியோரும் கும்பங்களில் எழுங்குறளச் செய்யப்படுகின்றனர்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

**தெல்லிப்பழை இந்து தீரெஞ்சு சங்கம்
பொன்விழா முதல்நாள் உர்வலம்**

இளையான் குடிமாற்றாயனார்

அமரர் - புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்

எப்போதும் சிவன்பதமே எண்ணுகின்ற மேலோர்
எட்டுணையும் ஜயமின்றிக் கற்றமைந்த நூலோர்
இப்பாரோர் கூறுகின்ற பண்பனத்தும் தம்பால்
இயைந்திடவே வாழ்கின்ற நலனமைந்த சான்றோர்

உழவாலே உயிர்காக்கும் உழைப்பமைந்த வல்லோர்
உதவுதலை இயல்பாகக் கொண்டமைந்த நல்லோர்
எழிலாலும் கற்பாலும் விஞ்சகின்ற மாதர்
என்றிவரைக் கொண்ட இளையான் குடியாம் பதியில்

தெய்வத்தின் நோக்கத்தை இதுவென்றே அறிந்து
செகுத்தென்றும் அறிந்தவிதம் வாழ்கின்ற நல்லோர்
சைவத்தின் பெருமையினை உலகறியும் வண்ணம்
தரையிடையே செய்வோர்கள் பெருமையுற வாழ்ந்தார்

சிவனாரின் அடியவரை மனமுவந்தே அழைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தல் பிறந்த பயனென்றே
தவறாது பணிநாளும் இயற்றி வரலானார்
தக்கோர்கள் இவரிடத்துப் பெருமதிப்புக்கொண்டார்.

அடியவர் பால் விளையாடும் அழகாய் செல்வன்
ஆங்கவரின் நற்றெராண்டை உலகினர்க்கே உணர்த்தி
நெடியதாய் பேரின்ப வாழ்வதனை நல்க
நினைத்தமையால் மாறனார் மாற்றங்கள் கண்டார்.

குன்றய பெரும் செல்வம் செல்வேனன்றோட
குவித்து வைத்த நென்மணிகள் முற்றாக முடிய
என்றேனும் கடன்வாங்க மாறனார் தாழும்
ஏற்றிட்டார் கடன் எனினும் தோற்றிட்டார் இல்லை

எத்தனைதான் இடருற்றும் செய்த திருப்பணியை

எள்ளளவும் பிச்காது செய்து வரலானார்
அத்தகைய அன்பரிடம் சென்று விளையாட
ஆலமுண்டகண்டத்தார் ஆவலுறலானார்

உயிர்க்குலத்தை ஈடேற்ற ஆடல்பல புரியும்
உமைபாகன் அடியவராம் வேடத்தைக் கொண்டே
நயமாகச் சொல்லியம்பும் நாயனார் கதவும்
நலன் விளையும் படியாகத் தட்டிடுதல் ஆனார்.

நாயனார் விரைந்தோடிக் கதவுதனைத் திறந்தார்
நனைந்தபடி வந்திருந்த அடியவரைத் தொழுதார்
தூயதுவாம் ஆடையினால் அவர்மேனி துடைத்தார்
திருவழுமது செய்விக்கப் பேராவல் கொண்டார்

அட்டிலினில் இருந்திட்ட மனையாள் பாற்சென்றே
அன்பார்ந்த இதயத்தோய் வந்திருக்கும் அடியார்
சிட்டர் தொழும் தோற்றத்தார் பசியுடையார் இன்றே
திருவழுமது செய்விப்போம் என்றேயும் சொன்னார்

அடியவர் தம் வரவுக்குப் பெருமகிழ்வு கொண்டும்
அன்னமிட இயலாத நிலையதனைக் கண்டே
இடருற்ற மனத்தினராய் துணைவர் முகம் நோக்கி
என் செய்வோம் உணவுக்காம் எப்பொருளுமில்லை.

அயலவரும் கடன் கொடுக்கார் காலமோ இரவு
ஆனாலும் ஒன்றேதான் செய்துவிடல் கூடும்
வயலினிலே காலையிலே விதைத்த நெல்லை நீங்கள்
விரைந்துடனே கொண்டு வந்தால் சமைத்திடலாம் என்றார்.

பிறந்த பயனுற்றவர்போல் மாறனார் தாழும்
பேரின்பம் கொண்டவராய்க் கூடையினை எடுத்தே
விரைந்தோடிச் சென்றிட்டார் வயலதனை நோக்கி
விதைத்திட்ட நெல்மணியை வாரி அள்ளி மீண்டார்.

இல்லதென்னாம் இல்லவள்தான் மாண்பானால் என்றே
எமைக் கேட்கும் குறஞக்கே பொருளாக வாழும்
நல்லவள்பால் கூடை நெல்லைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்
நங்கை மிக மகிழ்வுடனே கூடைதனைப் பெற்றார்.

“எரிப்பதற்கு விறகில்லையே மழை ஓயவில்லை”
என்றேதான் மாறனார் துணை கூற வீட்டின்
வரிச்சதனை அறுத்துவந்தே மனைவியிடம் கொடுத்தார்
மனையாளும் மகிழ்வுடனே சமையலினைத் தொடர்ந்தார்.

கறிச்மைக்க மாறனார் தோட்டத்திற்கு சென்றே
கைநிறையச் சிறுபயிர்கள் கொண்டு வந்துசேர்த்தார்
திறமையிகு துணைவியார் பலவாய கறிகள்
செய்தே பின் அடியவரை அமுது செய்வித்தற்கே

“விழரவாக அழைத்திடுவீர்” என்றுரைப்ப அவரும்
மேவிய பொய் உறக்கத்தார் தமை எழுப்பலானார்
இறைபாதம் மறவாத அடியவரோ மறைந்தார்
என் ணன்றே இருவருமே வியந்தாங்கு நின்றார்.

அவ்வேலை சோதிவழிவினை அவர்கள் கண்டார்
அருவியெனக் கண்சொரிய இருவருமே தொழுதார்
செவ்விதாம் திருவமுதை ஆக்கிய நல்லீரே
செகத்தெமதாம் அடியவரை அமுதுசெய்வித்தமையால்

நம்முடைய பதம் அடைந்தே பேரின்பம் உறுவீர்
என்றிறைவன் திருவார்த்தை அருஞதல் செய்திட்டான்
தம்முடைய துணைவியுடன் மாறனார் இறைவன்
தாழ் சேர்ந்தார் பிறந்தபயன் தனை எய்தினாரே.

பதினாறு பேருகள்

திருவந்திச் செம்மல் நல்லிஷப் புலவர்
வித்துவான் வி.சா. குருசாமி தேசிகா

பண்டைக்காலத்தில் பெரியோர் திருமணங்கொள்ளும் மணமக்களைப் ‘பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க’ என வாழ்த்துவார்கள். ‘பெற்று’ என்ற சொல்லைக் கொண்டு இவ்வாழ்த்து மக்கட்பேற்றையே குறிக்கும் என்று கருதி பதினாறு குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் பெருவாழ்வு வாழ்வது எப்படி? என்று ஏனான்ம் செய்வோரும் உளர்; ‘பதினாறும் பெற்று’ என்ற சொல்லுக்குப் பதினாறு குழந்தைகள் என்பது பொருளில்லை. இவ்வகையில் மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ் வதற்குப் பெற்றத்தக்க பேருகள் பதினாறும் இவற்றைப் பெற்றவரே சிறந்த வாழ்வினைப் பெற்றவராவார். காளமேகப்புலவர் இறைவனிடம் இத்தகைய பேருகளைத் தருமாறு கேட்கும் பாடல் ஒன்றுண்டு.

“துதிவானிவீரம் விகசயம்

சந்தானம் துணிவுதனம்

அதிதானியம் சௌபாக்கியம்

போகம் அறிவு அழகு

புதிதாம் பெருமை அறங்குலம்

நோவுகீல் பூண்வயது

பதினாறு பேரும் தஞ்சாவரம்

மதுரைப் பராயரனே”

துதி – புகழ், வாணி – கல்வி, வீரம் – மனவுறுதி, விசயம் – வெற்றி, சந்தானம் – மக்கட்பேறு, துணிவு – தைரியம், தனம் – செல்வம், அதிதானியம் – மிக்கதானியங்கள், சௌபாக்கியம் – சிறந்தசுகம், போகம் – நுகர்ச்சி, அறிவு – ஞானம், அழகு – அழகு, புதிதாம் பெருமை – புதிதுபுதிதாக விளையுங் சிறப்பு, அறங்குலம் –

அருள் ஒளி

அறப்பண்புடைய குடிபிறப்பு, நோவகல் – நோயின்மை, பூண்வயது – நீண்ட ஆயுள் ஆகிய பதினாறுபேருகளும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பேருகளாகும். இவற்றை நம்முயற்சி கொண்டு நாமே அனைத்தையும் பெறுதல் இயலாது. இறைவன் திருவருளே அவற்றை நமக்குப் பெற்றுத் தருவது; இறைவனிடத்தில் மக்கள் செலுத்தும் பக்தியால் நமக்கு நல்லனபலவும் விளைவதைத் திருமுறைகளிலும், அருள் நால்கள் பலவற்றிலும் நாம் காணலாம். வாழ்க்கையில் நமக்கு ஏற்படும் இடர்களைக் களைந்து நமக்கு நன்மைகள் செய்யும் பல திருப்பதிகங்களைத் தேவாரத்திரு முறைகளில் காணலாம். நவக்கிரகங்களால் ஏற்படும் துன்பங்களை விளக்கி நமக்கு நன்மை செய்ய எழுந்த “கோளு பதிகம்” இடர் களையும் ‘மறையுடையாய்’ எனத் தொடர்கும் திருப்பதிகம், சுரநோய் அகற்றும் ‘அவ்வினைக் கிவ்வினை’ என்ற திருப்பதிகம், வயிற்று நோயகற்றும் ‘கூற்றாயினவாறு’ என்ற திருப்பதிகம் செல்வந்தரும் ‘இடரினும் தளரினும்’ என்ற திருப்பதிகம், விடம் அகற்றும், ‘ஒன்று கொலாம்’ என்ற திருப்பதிகம் இப்படிப் பல பதிகங்களும் பாடல்களும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் நன்மை களை இறைவன் திருவருளே தரவல்லது என எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவ்வருள் நலத்தால் நாம் அனைத்துப் பேரும் பெறலாம். இறைவன் திருவடிகளிற் செலுத்தும் அன்பு ஒன்றே நமக்கு வேண்டப்படுவது.

திருக்கடவுரில் விளங்கும் அபிராமி அன்னையைக் குறித்துப் பாடிய அபிராமிப்

பட்டரின் பாடலில் தருமென்று கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

“தனந்தரும் கல்விதரும்

திருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வவழவுந்தரும்
நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லனைல்லாம்
தரும் அன்பர் என்பவர்க்கீக
கனந்தரும் புங்குழலாள்
அபிராமி கடைக்கண்களே”

எல்லாம் வல்ல அம்பிகை திருமகளாகத் தோன்றி இம்மை வாழ்விற்குச் செல்வத்தை யும் கலைமகளாகத் தோன்றிக் கல்வியையும் கொற்றவையாகத் தோன்றி தளர்வறியா மனத்தையும் தருவதோடு நல்லோர் நட்பையும் மறுமையில் தெய்வ வழவையும் தருவாள் என்று கூறுகிறார். அவ்வன்னை அருளும் பதினாறு பேரும் தந்தருளிந் சுகாளந்த வாழ்வளியாய்.

“கலையாத கல்வியும் குறையாத வழுமோர்
கவுலோராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குற்றாத களமையும்
கழுப்பியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்கலாத மனவியும்
தவறாத சந்தாளமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்

தடைகள் வாராதவொடையும்

தொலையாத நிதியழும் கோணாத கோலும்ஒரு

துன்பமில்லாத வாழ்வும்

துய்யானின்யாத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய

தொண்டராடு கூட்டுகள்டாய்

அலையாழி அழிதுயிலும் மாயாது தங்கையே

ஆதிகடவுமின் வாழ்வே

அழுத்சர் ஒருபாகம் அகலாத சுகாணி

அருள்வாழி அபிராமியே”

“அகிலமதில் நோயின்மை கல்வினால் தானியம்

அழகுபுகழ்வருமை களமை

அறிவுசுந்தாளம் வலிநுணவு வாழ்நாள் வெற்றி

ஒதுங்குழும் நுகர்ச்சி

தொகைதரும் புதினாறு பேரும் தந்தருளிந்

சுகாளந்த வாழ்வளியாய்”

நிறைபூந் பாலானி நிறம்புக்கூ வாறும் யாறும்

அறைத்திரு வாசகம்சீரி அமைக்கைச் சப் பால்லானுடி

குறைத்தி புராணமிளின கொள்ளுநீதி துநித்துமிசுப்பு

மறைக்க விழுதி மூன்றி வளைந்திரு ஈகபாம்புறு.

- சிவாலய நிரசனவிதி ஆற்றாம்பாடல்

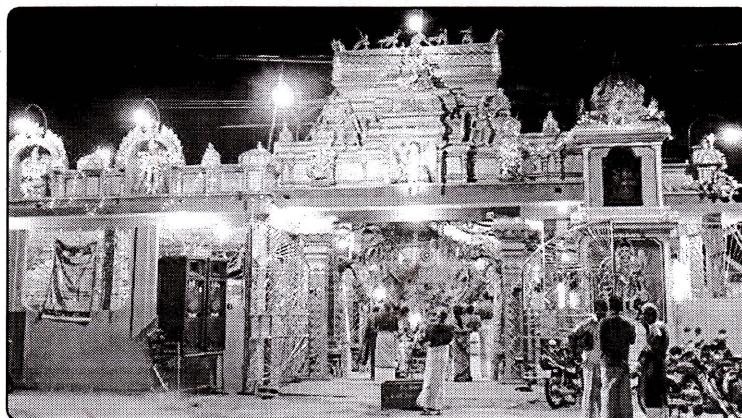
குதியாம் நிலைமாகி சிளமிலா சிளவுமாகிக்

சௌகாதியாம் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொந்துமாகிப்

ஸ்ரீயா ஏகமாகப் பெண்ணுமானி குதியுமாகப்

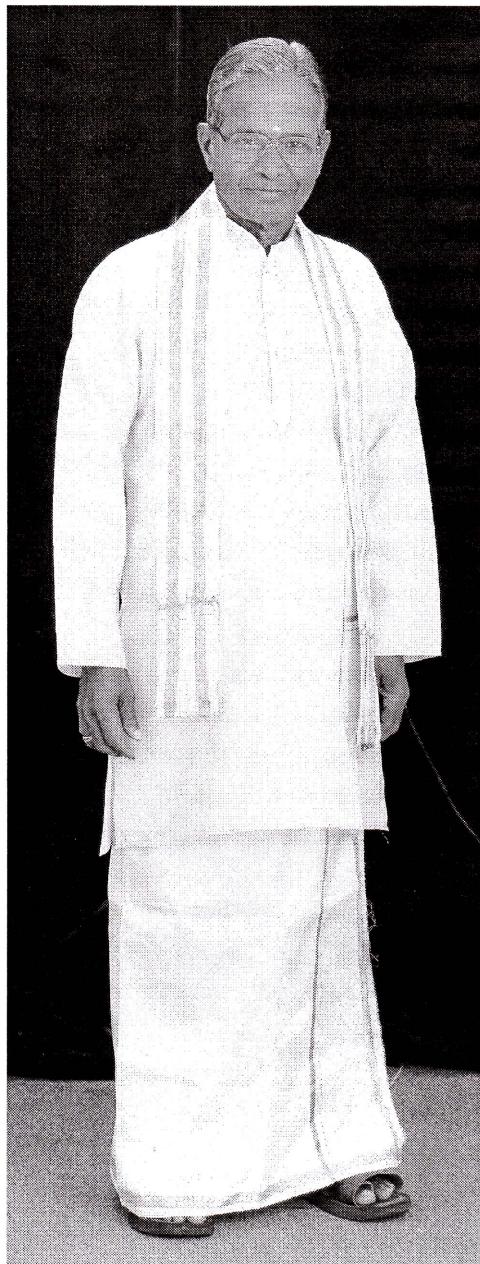
பொகியா நிர்கும்கிழலைப் பொதுபூம் பொற்றிபொற்றி

- பெரியபுராணம்.

மருதனார்மடம் யஸ்ஸெப் பைரவசுவாமிகள் கும்பாபிஷேகம்

கிதய அஞ்சலி

அமரர் பொ. நடராசா

அவர்கள்

(தொழில்துப்பர் அண்ணா நிறுவனம்)

சிவநெறியும் தவநெறியும் காத்த

சீலர்

உழைப்பால் உயர்ந்த

உத்தமர்

மானிடம் போற்றும்

பண்பாளர்

என்றும் புன்முறுவல் பூத்த

பெருந்தகை

எங்கள் தேவஸ்தான வளர்ச்சியில்

என்றும் அக்கறை கொண்ட

கினிய மனிதருக்கு எமது

கிதய அஞ்சலி!

ந்ர்வாக சபை

ஹி துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்
கெல்லிப்பதை.

ஆழிலை பாடும் மாலை மருகணப்பாடும்

ஆழிலை பாடும் மாலை மருகணப்பாடும்
அபிடேக்க கந்தனருட் கருகணயைப் பாடும்
சுவாரும் அழயவிதம் குறைகளை தாஞ்சு
குமரனருட் கருகணயினைத் தினம்தினம் பாடும்

மாலுகத்தாளி மினிக்களோந்த மகிழ்ச்சையைப் பாடும்
மாருதப்புர வெலித்தந்த செல்வகையைப் பாடும்
அமுதமழை பொழியுமிடி சேகமகிழ்ச்சை
அநுதினமும் பாடும் மனம் உருகிடப்பாடும்

கடல்கபந்து வந்தகந்தன் புதுறினைப்பாடும்
காங்கேயன் அருட்கருகணத் திறத்தினைப் பாடும்
திடமுடனே தினமும் கந்தன் தாளிக்கணாம்
திருத்தமுறப் பணித்தவர்க்கே தொல்கைகளி தீரும்

ஆடல் அழகனுக்கும் மைந்தனானவள்
ஆழவரும் காவழகளி கோடகண்டவள்
கடலநடுவே கண்டகியாம் தீர்த்தம் கொண்டவள்
கங்கையிலே தவழ்ந்துவந்த தூய்வமானவள்

ஆடுமதிரு நடனக் காட்சி காட்டியே
ஆணந்தம் தந்துமெமை வாழ்வைப்பவள்
பாடுமிவன் புகழ்பாடும் திரும்புகழ் பாடும்
பணிருக்க யழகனருட் கருகணயைப் பாடும்

மஞ்சமதிறி ஏறியருட் காட்சி தருபவன்
மங்கையர்களி ஞேவப்போடும் சுவாருபவன்
தஞ்சமென அடைந்தவரை வாழ்வைப்பவன்
தனித்துமிழ்ச் சுவையெனுவே னிக்கின்றவன்

சந்தத்தி ருபுகழில் குளிக்கின்றவன்
சபையரதம் தனிலேறி வருகின்றவன்
சந்தராந்தி நிதைதந்து எழையானுவே
தூய்வெருந் தேபோறி வருகின்றவன்

வெற்றிதர வல்லவழி வேவலெடுத்தாம்
விண்ணவரிதம் சிறைமிட்ட சந்தரவேலன்
உற்றவழி ஒவிபாது மலரினை நாாம்
துகித்திளீரி நுயரமில்லா நிதைபெறுவிடே

கவியாக்கம்
ச. குடைவள்

பவுஞ்சிரம் / பகந்திரம் (Fistula)

Dr. S. முசிஜங்கி
தூர்க்காதேவி ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை

பவுஞ்சிரம் / பகந்திரம் என்பது குதம் அல்லது மலவாசலைச் சுற்றிய பகுதியில் ஏற்படும் புண் / சிறுகாயம் எனக் கூறலாம். இது ஒரு நீண்டமெல்லிய துவாரமாக காணப்படும். ஆன், பெண் இருபாலருக்கும் ஏற்படுகின்றது. எனினும் பெண்கள் வெட்கம் காரணமாக வைத்தியரிற்கோ / உறவினர்களிற்கோ கூறாது விடுவதனால் இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் அதிகமாகின்றது.

தெரு ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் :

1. குதப்பகுதியில் ஏற்படும் புண்கள் / கட்டிகள்
2. மலச்சிக்கல் / மலக்கட்டு (Consipation)
3. அடிகாயங்கள் (Trauma)
4. அதிக நேரம் கடினமான கதிரையில் (பலகை, குழன்) இருத்தல் பயணித்தல்.
எ.கே - சாரதி
5. காரமான, அமிலமான உணவுகளை அதிகம் உண்ணல்
6. வேறு நோய்களின் தாக்கம்
எ.கே - மூலரோகம் - Piles
கசம் - T.B
7. நீண்ட தூரம் துவிச்சக்கர வண்டி, மோட்டார் வாகனம் ஓட்டுதல்

தெரு குறிகணங்கள்

1. நோவுடனான வீக்கம்
 2. சீழ், இரத்தம் வெளியேறுதல்
 3. முளையுடனான சிறிய / பெரிய கட்டுக்கள் காணப்படல்.
- மேற்கூறப்பட்ட குணங்குறிகள் காணப்படும் போது உடனடியாக வைத்தியரை அனுகி இதனை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக வைத்தியர் பல சோதனைகளைச் செய்து பவுஞ்சிரம் தானா என்பதை நோய் நிர்ணயம் செய்து கொள்வார். இதற்காக பின்வரும் பரிசோதனைகள் காணப்படுகிறது.
1. விபரம் கேட்டு அறிவதுடன் பார்த்தல், தொடுகை மூலம்
 2. மலவாசல் பரிசோதனை (Perectal exam)
 3. ஸ்கான் / Ct scan
 4. MRT
 5. Fistulography
 6. Ultra sonography
 7. Colonoscopy

இவ்வாறு நோய்நிர்ணயம் செய்யப்படுமிடத்து இதற்கு ஆயுள்வேத / சித்த அல்லது அலோபதி மருந்துகள் காணப்படுகிறது.

அலோப்பதியில் சுத்திரசிகிச்சையே செய்யப்படுகிறது. இச் சுத்திரசிகிச்சையின் பின்னர் நோயாளி சுத்திரசிகிச்சையால் ஏற்படும் புன்னண சரியான முறையில் மாற்றாதவிடத்து மீண்டும் மீண்டும் இந்நோய் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியம் அதிகமாக உள்ளது.

ஆயுள்வேத / சித்த முறைப்படி இதற்கான சிகிச்சை பெறுமிடத்து மீண்டும் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியம் மிக அரிதாகவே உள்ளது. இச்சிகிச்சையினை இலங்கையிலும் சில ஆயுள்வேத வைத்தியசாலைகளில் யாழ்ப்பாணம் உட்பட பெற்றுக்கொள்ள முடியும். எனவே பவுத்திரம் / பகுத்திரம் என் அடையாளம் கண்ட நோயாளிகள் ஆயுள்வேத / சித்த மருந்துகளை பயன்படுத்துவது சிறந்தது. இதனால் பின்வரும் நன்மைகள் காணப்படுகின்றது.

1. இலகுவானது
2. செலவுகுறைவானது
3. வெளிநோயாளர் பிரிவிலேயே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்
4. விடுதியில் தங்கி சிகிச்சை பெறவேண்டிய தேவை ஏற்படாது.
5. மாறும் தன்மை அதிகமானது (90 – 95%)
6. மீண்டும் ஏற்படும் சாத்தியம் அரிதானது (3-5%)
7. மிகக்குறைவான சுத்திரசிகிச்சை நடைமுறைகள் போதுமானது.
8. நோய் மாறிய பின்னர் சிறிய புன் அடையாளமே காணப்படும் (Minimal Scar)
9. ஏனைய பகுதிகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது – ஏ - குத்துவாரம் / Anal Sphincter
10. நோயாளியை முழுமையாக மயக்க வேண்டிய (General Anesthesia) தேவையில்லை. அப்பகுதியினை மட்டும் விறைப்படைய வைத்தல் (Local Anesthesia) போதுமானது.

நோயானது பூரண குணமடைய குறிப்பிட்ட காலம் எடுக்கும் (1 – 2 – 3 மாதங்கள்)
பின்வருவனவற்றை கடைப்பிடிப்பதனால் நோய் ஏற்படாது தடுப்பதற்கும் ஏற்பட்ட நோயிலிருந்து இலகுவில் குணமடையவும் உதவியாக இருக்கும்.

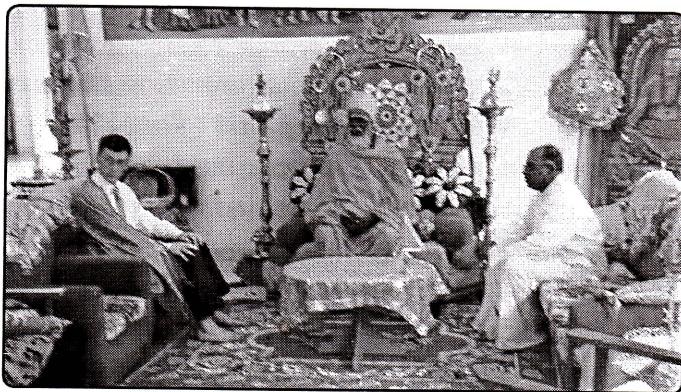
1. நோய் ஏற்பட்ட காரணத்திலிருந்து விலகுதல் / விடுபடுதல்
2. ஏ- வேறு நோய்களின் காரணமெனில் அதற்கான சிகிச்சை சரியான முறையில் பெறல்
3. தினமும் 3லீற்றர் நீர் அருந்துதல்.
4. நார்த்தன்மையான உணவுகளை தினமும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளல்.
5. நார்த்தன்மையான உணவுகளை தினமும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளல்.
6. தனிநபர் சுகாதாரத்தினை கடைப்பிடித்தல்
7. இளம் கூடான உப்பு நீர் அல்லது அத்தி, இத்தி நாவல், ஆல், அரசு என்பன அவித்த இளஞ்கூடான நீரில் 10-15 நிமிடங்கள் குதப்பகுதியினை வைத்திருத்தல் (Sity bath).

எனவே மேற்படி பகந்திரம் / Fistala நோய் காணப்படுமிடத்து / சந்தேகிக்கப்படும் இடத்து உடனடியாக வைத்திய ஆலோசனையைப் பெறவது மிகமிக அவசியம் ஆகும்.

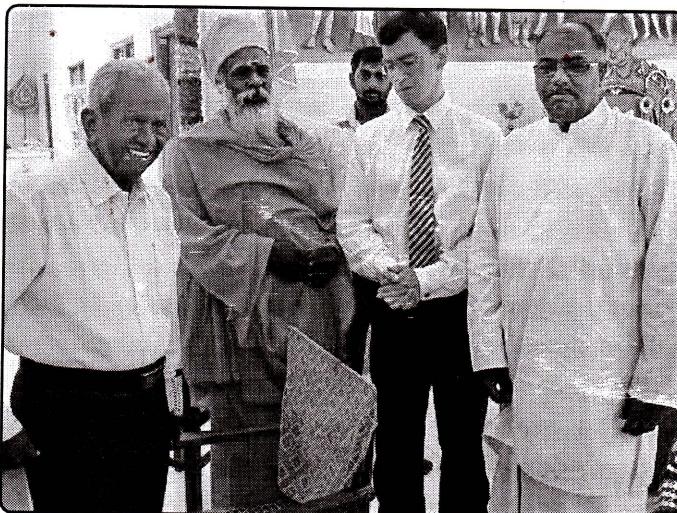
சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்ருட்டு (ஜே.பி) அவர்களின்
ரூபுதை வையவம் - 28-06-2015

பிரத்தானியத் தூதுவரின் யாழ் விஜயத்தின் போது எங்கள் தேவஸ்தானத்தின் தலைவர், நல்லை ஆதீன முதல்வர் சந்தித்து உரையாற்றிய காட்சி

குமாரதூர் தேவஸ்தானம்
வாழப்பாணம்

ஆடி அமாவாசை

அமாவாசை என்றால் நம் சமயத்து வர்களுக்கு மிகவும் பயபக்தி உண்டா கின்றது. ஆடி அமாவாசை சைவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான தினம். பிதுர் வழிபாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு புண்ணியமான சிரார்த்த தினமாகும்.

திதி என்பது குரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள தூரத்தை பாகத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு சொல். அமா என்றால், ஓரிடத்தில் பொருந்தியது (குவிந்தது - அடுத்தது) என்று பொருள். ஓர் இராசியில் குரியன் சந்திரன் இருவரும் சேர்ந்து உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசை எனப்படும். வான மண்டலத்தில் தமது அளப்பு வேலை யைச் சிருட்டியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தொடங்கியது இருவரும் அமாவாசை நாளிலன்றுதான் ஒருங்கு கூடுகின்றனர்.

குரியனும் சந்திரனும் ஒரே பாகையில் பூமிக்கு நேராக வரும் பொழுதும் அமாவாசைத் திதி உண்டாகும். சந்திரன் குரியனிலிருந்து பிரிந்து பூமியைச் சுற்றி வருகின்ற மார்க்கத்தில்பூமிக்கும் குரியனுக்கும் 180 வது பாகையில் வரும் பொழுது பெளர்ணமித் திதி நிகழும்.

திதிகள் பூர்வபக்கம், அபரபக்கம் என்பன முறையே சுக்லபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம், வளர்பிறை, தேய்பிறை எனவும்படும்.

அமாவாசையின் கருத்தை ஞான முறையிற் கவனித்தலும் நல்லது. குரியன் ஞானகாரகன், ஆத்மகாரன் ஆவான்.

பிராணிகளின் ஆத்ம அமைப்பு கூரிய நாற்தான் நிகழ்கின்றது. ஆன்மை, ஆற்றல், பராக்கிரமம், வீரம், தீரம், தவம் யாவும் கூரியனாலேயே தோன்றுகின்றன.

சந்திரன் மனத்திற்கு அதிபதி, மகிழ்ச்சி, தெளிந்த அறிவு, உற்சாகம், இனப்பம் முதலியன சந்திரனால் அடையத்தக்கன. இத்தகைய குரிய சந்திரர் இருவரும் ஒரு ராசியில் சஞ்சரிக்கும் நாள் புனிதமான நாள். உயிர்களின் சுகபோகமாகிய மாறுதலை யுணர்த்தும் நாள். சகல தேவர்களும் அமாவாசையின் அதிபர்களாவர். அன்று நோன்பு நோற்றல், விரதாங் காத்தல், சிறந்ததும் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி யளிப்பதும், பெருமை தருவதுமான நன்னாளாகும். இன்னும்,

நமக்கு இரண்டு சரீரங்கள் - சீவதேகங்கள் உள்ளன. அவை தூல சரீரம், சூக்கும சரீரம், குண சரீரம் எனப்படும். நமது உடம்பு தூல சரீரம். இது தூலகாயம், தூலதேகம், புறவுடல் எனவும் படும். ஆயுள் முடிவில் முன்னுடல் விட்டு மற்றோர் உடம்பெடுத்தற்கு ஏதுவாயிருப்பது அருவடம்பு. இது சூக்கும காயம், சூக்கும தேகம், உள்ளுடம்பு எனவும் படும்.

இவற்றுள் தூல சரீரமானது, பஞ்ச பூதங்களாலும் பரிணமிக்கப்பட்ட உரு உடம்பு. சூக்கும சரீரமானது காரண தன் மாத்திரைகளைந்தும், அந்தக்கரணங்கள் மனம், புத்தி, அகங்காரமெனும் மூன்றும் கூடியது அருவடம்பு.

ஒருவர் இறக்கும்போது தூல சரீரம் அழிந்து போகும். சூக்கும் சரீரம் அழிவு தில்லை. அவை சர்வசங்கார காலத்திலே அல்லது முத்தி நிலையிலாவது அழியும். ஓர் உயிர் தூல சரீரத்தை விட்டு நீங் கும்போது சூக்கும் சரீரத்தோடு செல்லும். அங்ஙனம் சென்ற உயிர், பூமியிற் தான் புரிந்த வினைகளுக்கேற்ப இன்பதுன்பங் களைச் சுவர்க்க, நரகத்தில் அநுபவிக்கும். சுவர்க்கத்திலே இன்பங்களை அநுபவிக்கும்போது அச்சுக்கும் சரீரமும் அதற்கென்றே ஒரு சரீரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. அது நோய் கொண்ட தாயும், எவ்வகைத் துன்பங்களையும் தாங்க வல்லதாயும் இருக்கும். அது யாதனாசரீரம் எனப்படும். இவ்விதம் அநுபவித்துத் தொலையாமல் எஞ் சி நின்ற (பிராரத்துவ) வினைகளினாலே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறக்கும்.

இறந்தவர்களுடைய தூலவுடம்பும், சூக்குமவுடம்பும் பிறவிக்குக் காரணமான வினையுமென்பட்ட வெல்லாம் தகனக் கிரியை, அந்தியேட்டி இவற்றால் நீங்கி விடும். அபுத்திபூர்வமாகச் செய்தன அந்தியேட்டி, தகனக்கிரியைகளால் மாறும். புத்திபூர்வமாகச் செய்தன அநுபவித்தேயாக வேண்டும். உயிர் சபிண்டிகரணம் (பிதிர் பூசை) என்னுங் கிரியையினாலே சிவலோகத்தையடையும். அங்கு பிதாவினுடைய உயிர் ஸ்கந்த சொருபமாக இருக்கும். பாட்டனுடைய உயிர், சண்டபத்திலே சண்ட சொருபமாக இருக்கும். முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீசபத்திலே கணாத சொருபமாக இருக்கும். இவர்களுக்குத் தலைவர்களாக ஸ்கந்த, சண்ட, கணாதீதர் என்னும் மூவர் அதி தெய்வங்களாக விளங்குவர். இவர்கள்

தான் பிதிர் தேவதைகள் என அழைக்கப் படுவர். இவர்களைப் பிரீதி செய்து வழிபடுவதுதான் சிரார்த்தம் எனப்படும். நிருவாண தீட்சை பெற்றவர்களுடைய பிதுரவேதர்கள் ஈசர்; சதாசிவர்; சாந்தர் எனப்படுவர்.

மண்டலங்கள் சூரிய மண்டலம், சந்திரமண்டலம், மேக மண்டலம், பூமண்டலம் எனப் பலவகைப்படும். இறந்துபோன உயிர்கள் தாம் செய்த புண்ணிய பாவத் திற்கேற்பச் சுவர்க்க நகரங்களையடைவன வும் முத்தியடைவனவுமாகவும் இருக்கும். அன்றி, அவை இறக்கின்ற கால நேரங்களைப் பொறுத்ததாக உயிர்களை நற்பதவியடையச் செய்தலுக்குச் சிரார்த்தம் இன்றியமையாததாகும்.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றுபட்டுப் பூமிக்கு நேரே நேர்படுஞ் சமயமே இதற்கு மிகவுஞ் சிறந்தது. ஒவ்வோர் அமாவாசையும் பிதிர்கருமத்திற்கு விசேஷமானது. எனினும் ஆடி அமாவாசை மிகவும் புனிதமும் விசேஷமானதாகும். தைஅமாவாசையும் சிறந்தது. ஏனெனில், சூரியமண்டலத்துக்கு அப்பாலுள்ள பிதிர்களுக்குரிய இடமாகும். இது பிதுர் லோகம் எனப்படும். வடக்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் சூரியன், தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் ஆரம்பகாலம் ஆழமாசமாகும். ஆகவே ஆடி அமாவாசை பிதிர் தருப்பணத்திற்கு மிகவும் சிறந்த காலமாகும்.

 அமாவாசை, பெளர்ணமி நாட்களில் கடல் தீர்த்தமாடுதல் மிகவும் நல்லது. கடல் நீரை, நமது பாபத்தைக் கழுவும் பரிசுத்தநீராகவும், இறைவனது அருள் நீராகவும் நினைந்து, காலஞ்சென்ற பிதிரர்களை

எண்ணி, அவர்களது பாவத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தியினிக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டி நீராடல் வேண்டும்.

உடல் நலத்தின் பொருட்டும் கடல் நீராடுதல் நன்மையாகும். அமாவாசை பெளர்ணமி நாட்களில் கடலின் நிலையும் நமது உடலின் நிலையும் மாற்றமடை கின்றது. கடல் நீராடுவதனால் அநேக உள்ரோகங்களும், புற ரோகங்களும் சொல்தமடைகின்றன. நீராடனால் சரீரம் சுத்தமாகின்றது. ஆரோக்கியம், உற்சாகம் என்பன உண்டாகின்றன. மன ஒருமைப் பாடும், மனப்பரிசுத்தமும் உண்டாகின்றது. அதிக பசியுண்டாகின்றது. ஆதலின் இடையே கடல் நீராடுதலும் அவசியமாகும்.

அமாவாசை நாளில் (மாதரின் பந்துய்த்தல்) மாபாவ மெனக் கூறப்படு

கின்றது. ஆத்மகாரகனான சூரியனுடன் மனத்தின் காரகனாகிய சந்திரன் ஒருங்கே கூடியிருக்கும் பொழுது மானிடரின் ஆத்ம சக்தி குன்றியிருக்கும். மாதரின் மனமும் மிகவும் சோர்ந்திருக்கும். இதனை மீறி இன்பந்துய்த்தால், அங்கவீனமுள்ள – ஆண் பெண் ணற்ற அளிகள் போன்ற குழந்தைகள் பிறப்பர் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

காலற்றா உடலற்றா தலையற்றா நாளில் கோலக் குய மடவார்த்தமைக் கூடின்மல டாவர் மாலிக்கொரு கோயில் செயின் அதுவும் வெகு யாடாம் கூலத்தவர் வழியோமின் நலமும் திடாவலே யான்

ஆதலின் இப்புண்ணிய தினத்திலே மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் அமைந்த புண்ணிய தலங்களிலாயினும் வீடுகளி லாயினும் பிதிர் கருமங்களை முறைப்படி செய்தல் இன்றியமையாததொன்றாகும்.

சௌ சமய புண்ணியகால
நாலிலிருந்து வழற்யாட்டு.

எமது தேவஸ்தானத்தில் புராணபடன வையவம்

இறைவனும் உயிரும்

போசிறியர் டாக்டர் வ.ஆ. தேவசேனாபதி

இறைவன், உயிர், தனள் என்னும் முப்பொருள் உண்மையைச் சைவ சித்தாந்தம் வற்புறுத்துகிறது. இவற்றுள் முதலிரண்டும் அறிவுடையவை; பின்னது அறிவுற்றது. எனவே இறைவனும் தனளையும், உயிரும் தனளையும் வேறாயிருக்கக் கூடும். அறிவுப் பொருள்களான இறைவனும் உயிரும் எவ்வாறு வேறு படலாம்? கட்டு நிலையில் வேறுபடுகின்றன. எனினும் வீட்டு நிலையில் அவை ஒன்றேயாயிருப்பதற்குத் தடையாது? என்னும் கேள்விகள் எழலாம். சைவ சித்தாந்தம் இக் கேள்விகளுக்குக் கூறும் விடையைப் பார்ப்போம்.

இதற்கிடையில், உள்பொருள் ஒன்றே என்னும் மறைமொழி நினைவுக்கு வரலாம். ஒன்று எனில் உயிர்களைப் பன்மையில் எவ்வாறு கொள்ள முடியும்? உள்பொருள் ஒன்றென மறைகள் முழங்குவது உண்மைதான். ஆயின் அவைகள் இறைவன் ஒன்று என்னும் கருத்தில் 'ஒன்று' என்று கூறுகின்றன. மறைகளைப் பின்பற்றி ஒன்று என்று கூறும் உயிர், இறைவனன்று, தனளையால் பிணிப்புண்டது. இவ்வாறு பிணிப்புண்ட உயிர்களும் பல அகரம் என்னும் முதன்மையான எழுத்தையின்றி ஏனைய எழுத்துக்கள் அமையாதவாறுபோல, இறைவனையின்றி உயிர்களும் அமையா. இவ்வுண்மையை மெய்கண்டார் மிகத் தெளிவாகப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார்.

ஒன்றென்ற தொன்றேகான்; ஒன்றே பதி; பகவான்
ஒன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகான்; ஒன்றின்றாள்
அக்கராங்கள் இன்றாம் அகர உயிரின்றேல்; இக்கிராமத் தென்னும் இருக்கு.

இனி உயிர் தனையற்றிருப்பது உண்மைதானா? என்னும் கேள்வி எழலாம். அறியாமையால் உயிர் தனையற்றிருப்பது போலக் கருதிக் கொள்ளக் கூடும். அறியாமை நீங்கினால் தனள் இல்லையென்பது தெளிவாகும். உண்மையில் உயிர் தனைப் பட்டிருக்கக்கூடுமெனில் ஒரு கால் தனள் நீங்கினாலும், மீண்டும் தனள் ஏற்படக்கூடும். எனவே முடிவான உண்மை, உயிர் ஒருபோதும் தனைப் பட்டிருப்பதில்லை என்பதுதான் என்று முடிவு செய்யலாம். ஆனால் இம்முடிவு ஆன்மிக வாழ்விற்குப் பொருந்துவதாக உள்ளதா? என்று பார்க்க வேண்டும்.

மெய்யுணர்வு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடாத வரையில் சிக்கல் ஒன்றுமில்லை. ஆராய்ச்சி தொடங்கிய உடன் பலவகையான சிக்கல்கள் எழுகின்றன. உடலோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் உயிர் உடலன்று என்னும் உண்மை புலப்படுகின்றது. அப்போது உயிரின் வரலாறு யாது? அதன் தன்மை யாது? என்றால்லாம் கேட்கத் தோன்றுகிறது. தன்னுடைய அறிவும், ஆற்றலும் விருப்பங்களும் அருள் ஒளி

தடைப்பட்டிருப்பதாக உயிர் உணர்கிறது. ஏதோ ஒருவகையான கறை அல்லது மாசு தன்னைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதாகவும் உயிர் உணர்கிறது. “பொத்தின நோயிதனைப் பொருளுணர்ந்தேன் போய்த்தொழுவேன்” என்று சுந்தரர் கூறுவதை இங்கே நினைவு கொள்ளலாம். மாசு அல்லது நோய், செயற்கைதான். ஆகையால் இம்மாசு அல்லது கறை அல்லது நோய் நீங்கி, இயற்கை நிலையாகிய தூய்மை அல்லது துன்பமற்ற இன்ப நலத்திற்கு மீஞும் வரையில் உயிர் ஓய்வு கொள்வதற்கில்லை. இதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொண்டாலும் இறைவன் திருவருளின்றி வெற்றி காண முடியாது. எனவே அவனருளால் தொடர்க்கப்படும் முயற்சி, அவனருளாலேயே முற்றுப்பெற வேண்டியதாகிறது. இம்முயற்சி கைகூடுவதற்குப் பல பிறவிகள் தேவைப்படலாம். இவ்வண்மைகள் அனைத்தும் வெறும் அறிவுவழி நின்று பெறக்கூடியவை அல்ல. இறைவனருளால் மட்டுமே விளங்கக் கூடியவை; இறைவன் அருளால் சமயச் சான்றோர்களுக்குப் புலப்பட்டவை. எனவேதான் அருணந்திசிவம்தரும் விளக்கம் இருள் மருள் ஆகிய நிலைகளிலிருந்து அருள்நிலைக்கு உயிர் செல்லும் ஆன்மிக வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

உயிர் அறிவுடைய பொருளைனினும் அருளை நாடி நிற்பது, பிறப்பு இறப்புக்களில் படிவது, அறிவித்தால் அறிவது. ஆதலின் இறைவனும் உயிரும் அனைந் விடமால் தம்முள் நெருங்கியத் தொடர்புடையனவாக இருப்பவை. இத்தொடர்பு பிரிக்க முடியாதது. கட்டுநிலையில் உயிர் இதனை உணர்வதில்லை. கட்டு நீங்கிய உடன் உயிர் எதையும், யாரையும் இறைவனாகவே பார்க்கிறது “பரமே பார்த்திருப்பர், பதார்த்தங்கள் பாரார்” என்பது அருணந்திசிவத்தின் வாக்கு.

“சிவன் சீவன் என்றிரண்டும் சிந்து ஒன்றாம் என்னில்
சிவன் அநுட்சிந்து, இவன் அநுளைச் சேரும்சிந்து அவன்தான்,
பவம்கோடு புத்திமுத்தி பன்னும்சிந்து, அவற்றிற்
யடியும், அறிவிக்கப்படும் சிந்தும் இவன் தான்,
அவன்தானே அறியும்சிந்து, ஆதலைால் இரண்டும்
அனைந்தாலும் ஒன்றாகாது, அநந்யமாய் இருக்கும்
இவன்தாலும், புத்தியும்சிந்து, இவன் ஆமோ புத்தி?
தீரு அசிந்து என்றிழல், அவறுக்கு இவனும் அசிந்து ஆமே!

-சிவஞான சித்தியார்

அத்வைதம் என்னும் சொல்லுக்குச் சிவஞானமுனிவர் “வேறன்மை” என்று அன்மைப்பொருள் கொள்வதைப்போல, “அநந்தியம்” என்பதையும் வேறன்மையாகவே கொள்ளுதல் ஏற்படுத்து.

விபூதி

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலை நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துகிக்கப்படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கள் றிருவால வாயான் றிருந்தே
வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்யப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்கை தவிர்யப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு வண்கையில் லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவாலவாயான் றிருந்தே

-திருஞானசம்பந்தர்-

விபூதியென்பது மேலான ஜஸ்வர்யமாம். அதாவது சிவஸ்ருபமான பேரானந்த நிலையாம். இது பசுவாகிய ஜீவர்களின் மலமான, அஞ்ஞான கர்ம நாசத்திற் சித்திப்பதாம். கோமய பிண்டங்கள் ஜீவர்களாம். கோமயமென்பது ஜீவர்களின் மலமாம். இதை சிவஞான அக்னியில் இடுவது சோஹும்பாவனையாகியயோக நிஷ்டையாம். இந்நிஷ்டையால் ஜீவனிடத்திதுள்ள உபாதிகள் நீங்கிப் பரம சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய பரமைஸ்வர்ய வடிவம் விபூதியாகிய நித்தியானந்த நிலை உண்டாகின்றது. அன்றும் மாயாகாரிய பிரபஞ்ச வடிவ நாமரூபங்களை அகண்டாகார விருத்தி வடிவத்தீயால் ஏரித்து மிஞ்சிய சுத்த சிவவடிவ ஸ்ரூபமே விபூதியாம்.

சகல பிரபஞ்சங்களும் முடிவில் நீறும். சிவம் ஒன்று மட்டில் நீறாகாததாய் மிஞ்சுகின்றது. இங்ஙனம் மிஞ்சியதாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீர்யமாயும், ஸ்வயம் பிரகாசமாயும் சகல ஜகத்துக்கும், அபின்ன நிமித்தோபாதன விவர்த்த, காரணமாயுள்ள பரமசிவத்தை குறிப்பாடுணர்த்துவதே திருநீறாகும்.

திருநீறு நான்கு வகைப்படும்

1. கல்பம், வியாதியில்லாத கன்றுடன் கூடிய பசுவின் சாணம் பூமியில் விழாமல் தாமரை இலையில் வாங்கி உருண்டையாக்கி பஞ்சபிரமம், மந்திரங்களால் சிவாக்னியில் ஏரித்து எடுப்பது கல்பம் எனவும்,
2. அனுகல்பம், காடுகளில் சிடைக்கும் பசும் சாணங்களைக் கொண்டு சிவாக்னியில் தகித்து தயாரிப்பது அனுகல்பம் எனவும்,
3. உபகல்பம், மாட்டுத் தொழுவங்களிலும், மாடுகள் இருக்குமிடங்களிலுமிருந்து எடுத்த சாணத்தைக் காட்டுத்தீயில் ஏரித்து அதையே மறுபடியும் சிவாக்னியில் ஏரித்து எடுப்பது உபகல்பம் எனவும்,
4. அகல்பம், மந்திரமில்லாமல் எல்லோராலும் சேகரித்த சாணத்தைக் கொண்டு சள்ளிகளால் ஏரிக்கப்பட்டு எடுப்பது அகல்பம் எனவும் நான்கு வகைப்படும்.

ஸ்லோகங்களின் சாரம்

1. விபூதியில்லாத நெற்றியும், சிவாலயமில்லாத கிராமமும், சிவனை அர்ச்சிக்காத ஜன்மாவும் சிவனைக் கூறாதவித்தையும் பாழ்பாடே.
2. மோதிர விரலால் அகாரத்தையும், மத்ய விரலால் உகாரத்தையும், ஆள்காட்டி விரலால் மகாரத்தையும், இந்தப்படி ரேகையும், அதன் அதன் தேவதையாக பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் இவர்களையும், இவர்களின் தொழிலாகிய உற்பத்தி, காத்தல், அழித்தல் என வெளிப்படுத்துவதே த்ரிபுண்ட்ரதாரணம். அதுமறையே, 32, 16, 8 இடங்களில் தரிப்பது உத்தம, மத்திம, அதம பகும்மாகும் என ஸ்காந்தம் கூறுகிறது.
3. நெற்றி 1 கழுத்து 1 கைகள் 2 மார்பு 1 தொப்புள் 1 குறி 1 குதல் 1 ப்ரஞ்சங்கள் 2 பாதங்கள் 2 முழுங்கால்கள் 2 விளாப் பக்கங்கள் 2 ஆக 16 இடங்களில் தரிப்பதால் அந்த அந்தப்பாவங்கள் போகின்றன எனவும், இதுவே அனுஷ்டானத்திலும் இருந்து வருகிறது.
4. விபூதி அணிவதால் ஜஸ்வர்யமும், பரிசுத்தமாக்கியும், பாவங்களிலிருந்து விலகியும் சர்வோபத்ரவங்களை நசித்தும், செளபாக்கியத்தை கொடுத்தும் சம்பத்துக்களை அளித்தும் பூத ப்ரேத பிசாச ராக்ஷஸ கண தோழங்களின்றும் காப்பாற்றியும் மோக்ஷத்தை அளிப்பதும் விபூதியை எப்போதும் அணிவதால் உண்டாகின்றது.

விபூதியை வைக்கும் பாத்திரத்தில் விபூதியுடன் தாழம்பு, சம்பகம், பாடலி, துளசி, மல்லிகை, கதிர்பச்சை இவைகளைக் கலந்து (இட்டு) பரிமள விபூதியாக அணிவதால் சகல செளகர்யங்களும் உண்டாகும் என சிவசகம்ஹிதை கூறுகிறது.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு

சுத்தியமாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு

பக்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு

சித்தி தருவது நீறு திருவாலவாயான் திருந்றே

காண வினியது நீறு கவினை தருவதுநீறு

பேணி யணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொருப்பது நீறு

மாணந்தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு

சேணம் தருவது நீறு திருவாலவாயான் றிருந்றே

இங்ஙனம் சுத்த சைதன்ய ஸ்வருபமாய் எங்கும் இடைவிடா நிறைவுடைய சர்வதயா பரனான பரமசிவமே விபூதியில், அபேதமாய் பாவிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதுவே, பஞ்ச பூதங்களும், தசேந்திரியங்களும், பஞ்ச விஷயங்களும் சர்வ ஜீவர்களுமாக இருக்கின்றது. பரம சிவமாய் விபூதியைத் தவிர அனுவும் வேறாகவில்லையெனப் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமாதாலால் காற்கட்டை விரல் முதற் சிரசவரை சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாகப் பாவித்து, உத்தாளங் செய்து, அகண்ட பரமசிவத்தில் முக்குணம், மும்மூர்த்தி, முச்சக்தி, மூன்றக்னி, முத்தொழில் முதல் திரிபுடி வடிவமாய்த் தோன்றி விளங்குவதால் ஆதேயமெனவும், முற்கூறிய பரமசிவமே ஆதாரம் எனவும் முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமாம் அத்தகைய சிவ வடிவத்திற் விபூதியை உத்தாளனத்தின் பேரில் த்ரிபுண்ட்ரமாக அணியவேண்டும்.

சித்தார்த்தசௌம்

திரு. சி. அருணன் வழவேல் முதலியார்

சைவத்தின் சிறபு

மக்களை மாக்கள் நிலையினின்றும் வேறுபடுத்திமக்களாகச் செய்வது சமயமே. இது மக்களது தரத்திற்கு ஏற்பப் பலவாகி விளங்குகின்றது. அவை அனைத்திலும் தலையாயது சைவ சமயமே. “சைவ சமயம் சமயம்” என்றும், “சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறிலை; அதில் சார்சிவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லை நம் நான்மறைச் செம்பொருள் வாய்மை” என்றும் எழுந்த ஆன்றோர் வாக்குகள் இதனை நன்கு வலியுறுத்துகின்றன.

சைவத்தின் வகை

“சைவம் சிவத்தோடு சம்பந்தமாவது” என்ற திருமூலர் வாக்குப்படி சிவபரம் பொருளை வழிபடும் சமயம் எதுவும் சைவ சமயமே. எனினும் வழிபாடு முதலிய ஒழுக்கங்களிலும், தக்துவக் கொள்கையிலும் சைவத்திற்கு உள்ளேயும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வேறுபாடுகளும் மக்களது தரத்தால் அமைந்தனவே. இவை அனைத்திற்கும் நால்கள் உள்ளன. அந்நால் களுள் சிறந்து விளங்குவன். ‘திள்வியாகமங்கள்’ எனப்படுகின்ற சைவாகமங்கள். இவை ‘காமிகம்’ முதல் ‘வாதுளாம்’ ஆறாய் இருபத் தெட்டாகச் சொல்லப்படும். இவற்றைச் சார்ந்து ‘உபாகமங்கள்’ என்று இருநூற்றேழ உள்ளன. இவை அனைத்தும் உயரிய ஒழுக் காங்களை வகுத்து, உயரிய தத்துவக் கொள்கையைக் கூறுவன். அதனால் இவற்றைச் ‘சுரௌதம்’ (சூரதி வழியன) என ஆன்றோர் போற்றுவர். இத்தகைய சிறப்பு இல்லாத

நால்களை ‘அசுரளாதம்’ (சூரதிக்கு ஒவ்வாதவை) என அவர் விளக்குவர். அவைகட்டு தந்திரங்கள்’ என்பது பெயர் இவற்றின் வழியவாய் சமயங்கள் ‘தந்திரிகம்’ எனப்படும்.

அகப்புறச் சமயங்கள்

சிவபெருமானைக் கடவுளாகக் கொண்ட போதிலும், உயரிய ஒழுக்கமும், தத்துவக் கொள்கையும் இல்லாதவை. ‘பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலிகம், வைரவம்’ முதலியவை. அதனால் இவை ‘அகப்புறச் சமயங்கள்’ எனப் புறச் சமயங்களோடு ஒரு படை சார்த்தி விளக்கப்படுகின்றன.

சைவாகமங்களின் வழி நிற்கும் சமயங்களே ‘சைவம்’ என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். எனினும் இவை கட்குள்ளே தத்துவக் கொள்கையில் சிறிது சிறிது வேறுபாடுகள் உள்.

ஐக்கிய வாத சைவம்

சைவாகமங்கள், ‘உண்மைப் பொருள்கள் ஆறு அவை பதி, பச, ஆணவம், கண்மம், விந்து (சுத்தமாயை), மாயை (அசுத்த மாயை) என்பன’ எனக் கூறும். இந்த ஆறு பொருள்களுள் ‘ஆணவம்’ என்ற ஒன்றை ஒரு தனிப் பொருளாகக் கொள்ளாமல், ‘ஞானத்தினது இன்மையே அஞ்ஞானம் – ஆணவம்’ எனக் கூறுவது, ‘ஐக்கிய வாத சைவம்’ என்கின்ற ஒன்று. எல்லா அனைத்தங் கட்கும் மூலமாகிய ‘ஆணவம்’ என்ற ஒரு பெருந்தீமைப் பொருளை ‘இல்லை என

மறுத்தலால் இதனை முன்னர்க்கூறிய அகப்புறச் சமயங்களோடே சேர்த்து என்னுகின்றனர் அறிஞர்.

ஜக்கிய வாத சைவர் மேற் கூறியவாறு தத்துவக் கொள்கையில் வேறுபடுத்தோடு ஒழுக்க முறையிலும் வேறுபடுகின்றனர். முதலாவதாகச் சிவலிங்கத்தைத் ‘திருநீறு’ உருத்திராக்கம் என்னும் சிவ சின்னங்களைப் போல உடம்பில் தரித்திருந்தால், திருநீறு உருத்திராக்கங்களாவது சில வேளை களில் உடம்பில் இல்லாமல் இருக்கலாம். சிவலிங்கம் ஒரு நொடி நேரமும் உடம்பில் இல்லாதிருந்தல் கூடாது. இந்த ‘அங்கலிங்க ஜக்கியம்’ அவர்கட்டு முதன்மையானது. அதனால் இலிங்கத்தை இடக்கையில் வைத்தே இவர்கள் பூசை செய்வர். “சிவனைத் தவிரப் பிற கடவுளரை வழிபடுதல் கூடாது.” என்பதை இவர்கள் மிக அதிகமாகக் கடைப்பிடிப்பர். சிவ பூசையில் பரிவாரங்களையே கொள்வதில்லை. சிவா யயங்களிலும் பிற தெய்வங்களை – முதன்மையாக விட்டுணு முர்த்தியை வழிபடுதல் இல்லை. இக்காரணங்களால் இவர்கள் தங்களை ‘வீரசைவர்’ எனக் கூறி, ஆகமங்களில் வீராகமம் தங்களுக்குச் சிறந்தது என்கின்றனர். சிவமூர்த்திகளில் வீரபத்திரரை முதன்மையாக வணங்குதல் இவர்களது வழுக்கம்.

வீர சைவம் முதற்கண் தோன்றியது கன்னட தேயத்தில். ஆகவே, அந்நாட்டு வீர சைவமே மேற்கூறிய வகைகளை எல்லாம் மிக உறுதியாகப் பின்பற்றுவது சிவலிங்க தாரணம் செய்து கொள்வதை விரும்பிய வகையில் தமிழ் நாட்டிலும் வீர சைவ மடங்கள் தோன்றின. தமிழ் நாட்டு வீர சைவம், கன்னட நாட்டு வீர சைவத்தி

னின்றும் சிறிது வேறுபட்டே காணப்படுகின்றது.

ஞகமச் சமயங்கள்

ஜக்கிய வாத சைவம் தவிர, வேறு சில சைவங்களும் உள்ளன. அவை தத்துவக் கொள்கையில் வேறுபடாமல் முக்தி நிலையில் மட்டும் கருத்து வேறுபாடு கொள்கின்றன.

1. பாடாண வாத சைவம்

அவைகளைப் பின்பற்றுவோரில் ஒரு சாரார், “முக்தியில் ஆன்மா எந்த ஒன்றையும் அறிதலோ அனுபவித்தலோ இன்றிப் பாடாணம் போல் கிடக்கும்” என்பர். அதனால் இவர்கள் ‘பாடாண வாத சைவர்’ எனப்படுகின்றனர். பாடாணம் – கல்.

2. பேத வாத சைவம்

மற்றொரு சாரார், “இரச குளிகையால் களிம்பு முற்றிலும் நீங்கப் பெற்ற பின்னர்ச் செம்பு பொன்னேயாய் மாற்றொளி பெற்றுத் திகழ்தல் போல, முக்தியில் ஆன்மா சிவனது அருளால் மலம் முழுவதும் நீங்கப் பெற்றுச் சிவமாந்தன்மையைப் பெற்று, நித்த சுத்த வத்துவாய் வேறே நிற்கும், சிவத்தோடு ஒன்றாதல் இல்லை” என்பர். ஆன்மா முக்தியில் வேறாகவே இருக்கும் என்பதனால் இவர்கள் ‘பேத வாத சைவர்’ எனப்படுகின்றனர்.

3. சிவ சமவாத சைவம்

மற்றொரு சாரார் “வேட்டுவன் என்னும் வண்டினால் எடுக்கப்பட்ட புழு பின்பு அவ்வேட்டுவனேயாய் அது செய்யும் செயலெல்லாம் செய்தல் போலச் சிவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஆன்மா பின்பு சிவனேயாய் முக்தியில் சிவனைப் போலவே ஜந்தொழில்களைச் செய்து

நிற்கும்” என்பர். “சிவனோடு சமமாய் ஆன்மா ஜந்தொழில் செய்யும்’ என்பதனால் இவர்கள், ‘சிவசமவாத சைவர்’ எனப்படுகின்றனர்.

4. சிவ சங்கிராந்த வாத சைவம்

மற்றொரு சாரார், “கண்ணாடி மாச நீங்கப்பெற்ற பின்னர் அடுத்துள்ள பொருளின் உருவம் தன்னுள் இனிது விளங்க நிற்றல்போல, முக்தியில் ஆன்மா மலம் நீங்கித் தூய்மை பெற்றுவிடுவதால் சிவனது தன்மை முழுவதும் தன்னுள் இனிது விளங்கத் தனது கரணங்கள் பசு கரணங்களாய் நில்லாது சிவகரணமாய் மாறிவிடச் சிவமேயாய் நிற்கும்” என்பர். சிவனது தன்மை ஆன்மாவில் சங்கிரமித்த வேலாடு (கத்தவேலாடு) நிற்றலால் இவர்கள் ‘சிவ சங்கிராந்த வாத சைவர்’ எனப்படுகின்றனர்.

5. ஈசுர அவிகார வாத சைவம்

மற்றொரு சாரார், ‘மல மறைப்பினால் உண்டான அஞ்ஞானம் காரணமாகப் பிறப்பு இறப்புக்களில் அகப்பட்டு உழன்று ஆன்மா, மலம் பரிபாகம் உற்ற பொழுது சிவன் ஞானத்தைக் கொடுக்க, இருளில் கிடந்தவனுக்கு விளக்குக் கிடைத்தது போல் ஆகி, வெயிலில் நின்றவன் நீரையும் நிழலையும் தேடி அடைதல் போலச் சாதனங்களால் சிவனை அடைந்து முக்தியின்பத்தைப் பெறும்’ என்பர். ‘�சுரன் இருந்தபடியே விகாரம் இன்றி இருக்க, ஆன்மாவே அவனைச் சென்று அடையும்’ என்று கூறுவதால் இவர்கள், ‘�சுர அவிகார வாத சைவர்’ எனப்படுகின்றனர்.

சிவாத்துவித சைவம்

மற்றொரு சாரார், ஏகான்ம வாதி களைப் போலவே ‘அத்துவிதம்’ என்பதற்கு ‘ஒன்று’ என்றே பொருள் கொண்டு, ‘உக்கமும், உயிர்களும் சிவனில் வேறால்லர், சிவனது சக்தியே ஒரு கூற்றில் உலக மாயும், உயிர் களாயும் பரிணமிக்கும், இதனை உணர்ந்து உயிர்தன்னை வேறாகக் கருதி நிற்பதே பந்தம். பரிபாகத்தால் உயிர் தன்னைச் சிவமாக உணர்ந்து நிற்பதே முத்தி’. ‘சிவன் அத்துவிதம் – தனக்கு வேறாய் யாதொரு பொருளும் இல்லா தவன்’ என்றும், சிவனது அத்துவிதத் தன்மையை உணர்தலே முத்தி என்றும் கூறுவதால் இவர்கள் ‘சிவாத்துவித சைவர்’ எனப்படுகின்றனர். மேலும் இவர்கள், ‘உலகிற்கு நிமித்த காரணனாய் உள்ள சிவன் உபாதான (முதற்) காரணமாகவும் நின்று பரிணமிக்கின்றான் எனக் கூறுதலால், ‘நிமித்த காரண பரிணாம வாத சைவர்’ எனவும் சொல்லப்படுகின்றனர்.

பாடாண வாத சைவம் முதலாகக் கூறிய ஆறும் தத்துவக் கொள்கையில் வேறு படாமல் முத்திநிலை அத்துவித நிலை இவைகளில் மட்டுமே வேறு படுதலால் இவை, ‘அகச் சமயம்’ எனப்படுகின்றன.

‘சுத்த சைவம்’ என்ற ஒன்றும் உண்டு. அஃது ‘ஆன்மா முத்தியில் சிவனோடு ஒன்றாய் விடுமேயன்றி, வேறாயிருத்தல் இல்லை’ என்று மட்டும் கூறும் அதனால், அதை ஒரு தனிச் சைவமாக வேறு படுத்திக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இல்லை.

அகச் சமயிகளுங்கூட பொருளி யல்லபைப் பெத்தத்தில் ஒரு வகைப்படவும் முத்தியில் வேறாரு வகைப்படவும் முன்னுக்குப் பின்முரணக் கூறுதல் நுணுக்கி

நோக்கினால் புலனாகும். அதுவன்றியும், 'முத்தி நிலை எல்லையில்லாத இன்ப அனுபவம்' என்பதை விடுது, அவ்வின் பத்தை இழக்கக் கூறுதலையும் காணலாம்.

தூராஷீசு பாகாஷாகல் கோவிட்சீ முத்தாந்த சைவம்

இப்பட வொய் கூட என்றிக் குட சென்தீக் கித்தாந்த சைவம் இவை அதன்தீர்கும் அப்படப்படதே பிப்பிபி கிராகும் அப்படியே சித்தாந்த சைவம். இதன் கொள்கையே, கூரியூர் ஸித்த சைவத்தோப்பி சென்தீக் கின்றது. இதுபொருளியல்களை முன்னர்க் கூரியதற்கு உருவாக்கி வெளியிட வேண்டும். மூன்றாவது சைவத்தோப்பி எங்கும், எப்பொழுதும் ஒரு பெற்றிப்படவே கூறும் சிறப்புடையது. ஏனைச் சமயத்தவர்கள் அங்கீர்ணம் கூரியதற்கு உருவாக்கி வெளியிட அங்கீர்ண ஏகதேசமாகக் கண்டு கூறும் மூன்றாவது சைவத்தோப்பியை உண்மைகள் அனைத்தும் தன்னு கொள்கை யில் அடங்க, தன்னு கொள்கை அவைகளில் மூன்றாவது சைவத்தோப்பியை உடையது.

“முத்தியிலும் மூன்று முதலும் மாறியக்கூடிய சுத்த அனுபோகத்தைத் துய்த்தல் அனு: மதுதேவ மூன்றாவது சைவத்தோப்பியை உடையது. அன்பங்கொடுத்தல் திறை: தீந்தவிளைவித்தல் மல் அன்படனே கண்டுகொள் அய்யா..”

யிருக்காது வெளியிட வேண்டும் என்று, முப்பொருளும் அநாதி என முறை கூரியவாறே முடிவிலும் கூடி, முதலிற் கூரியவாறே முடிவிலும் கூடி, முத்தியில் பெறுவானும், பேறும், பெறு விபவனும் ஆகிய முப்பொருளும் கெடாதே நிலை பெற்றிருக்க, உயிர், நிரதிசய இன்பமாகிய ‘பேரா, ஒழியாப் பிரிவிலை – மறவா நினையா, அவலில்லா, மாளா இன்ப மாகடவில், (1) தீனைத்தி ருத்தலும் அத்தகைய எல்லையில் இன்பம் இறைவனது திருவாடி இன்பமே யாதலும் ஆகிய அரிய பெரிய உண்மைகளை அங்கை நெல்லிக் கனியை இனிது விளங்க உணர்த்துவதுவது சித்தாந்த சைவமே.

“வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வருமையாம் சிறுமை தமித் தூம் தூம் வெனும் தூம் வெனும் சைவமாம் சமயம் சாரும் ஆழ்வறல் அரிது.”

என்றதும் சித்தாந்த சைவத்தைக் குறித்தே என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

குறிஞ்சுடை நாக்கபி முறைப்பக்கங்கள் தமிழ்நாடு சிறப்பு

இத்தகைய இச்சித்தாந்த சைவத்தின் உண்மைகள் சைவ மூலமாகம் உபாக்மங் களிலும், பிற வட நூல்களிலும் பரந்து பட்டுக் கூடப்பினும், மெய் கண்ட சந்தா எத்திலும், அதனோடு ஒத்த பிற சந்தா னாக்களிலும் தமிழில் தோன்றி விளங்கும் நூல்களிலேதான் ஜயந்திரிபற இனிது விளங்கி நிற்கின்றன. இந்நால்கள் கிடைக்கப் பெறாத காரணத்தால் வட மொழியில் சைவ பாடியும் எழுதிய நீலகண்ட சிவாசாரியர் உள்ளத்தில் சித்தாந்த சைவ விருப்புடையாராயினும், சொல்லால் அதனைச் சாதிக்க மாட்டாமல், மேற்கூறிய அகச் சமயங்களில் ஒன்றாகிய சிவாத்து வித சைவத்தையே கூறிவிட்டார்.

சிவஞான சித்தியார்க்கு உரை எழுதிய அறுவருள் ஞானப்பிரகாசர் என்பவர் இத்தமிழ் நூல்களை உணர்ந்திருந்தும் விடாப்பிடியாகச் சிவஞான சித்தியார்க்குத் தமது சிவ சமவாக உரையையே வலியப் புகுத்தி எழுதினார். இவ்வரையை மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தமது மாபாடியத் திலும் தனித்த மற்படு நூல்களிலும் மிக விரிவாக மறுத்திருத்தலைத் தமிழுலகம் நன்கறியும். இதனை நோக்க சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது என்ற அருணாந்தி தேவரது வாக்கு எத்துணை உண்மையானது என்பது நன்கு புலனாகும்.

அருள் ஒளி தகவல் களஞ்சியம்

மாவைக் கந்தன் காம்யோற்சவம்

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மாவிட்டபுரம் அருள்மிகு கந்தசாமி கோவில் காம்யோற்சவப் பெருவிழா 21.07.2015 செவ்வாய்கிழமை ஆரம்பமாகி ஆடி அமாவாசை நன்நாளில் தீர்த்தத் திருவிழாவுடன் நிறைவு பெறும் என மாலை ஆதீன கர்த்தா மகாராஜ ஸ்ரீ. ச. இரத்தின சபாபதி குருக்கள் அறிவித் துள்ளார்.

இணுவில் காரைக்கால் சிவன் மகோற்சவம்

இணுவில் காரைக்கால் சிவன் கோவில் கொடியேற்றம் 21.07.2015 பகல் 11 மணிக்கு இடம்பெறும். தொடந்தது தினமும் மகோற்சவ காலங்களில் அன்னதானப் பணி சிறப்பாக நடைபெற அடியார்கள் விசேட ஏற்பாடு செய் துள்ளனர்.

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குருபூசை

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் குருபூசை 24.07.2015 வெள்ளிக்கிழமை சைவ மக்களால் உலகெங்கும் சிறப்பாகப் பூஜிக்கப்படவுள்ளது.

திருமுறை முற்றோதல் பூர்த்தி

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தில் பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் பூர்த்தி வைபவம் 24.07.2015 முற்பகல் 11 மணிக்கு திருமுறை மடத்தில் சிறப்பாக

நடைபெறவுள்ளது. இந்நாளில் நால்வர் வீதியுலாவும், ஒதுவார்கள் கெளர விப்பும், அன்னதானமும் இடம்பெறும்.

பட்ஜனத்தார் குருபூசை

பட்ஜனத்தடிகளாரின் குருபூசை 30.07.2015 அன்று சைவ சமய நிறு வனங்களில் சிறப்பாக நடைபெற வுள்ளது.

கோப்பாய் பாலானை கண்ணைக அம்மன் உற்சவம்

பழையமிக்க கோப்பாய் கண்ணைக அம்மனின் வருடாந்த உற்சவம் 30.07.2015 ஆரம்பமாகவுள்ளது. சிவஸ்ரீ ப. சண்முகானந்தக் குருக்கள் பிரதம குருவாக வழிமை போல் சிறப்பிக்கவுள்ளார்.

மன்னேள்வரம் மகோற்சவம்

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சிவாலயம் முன் னேல்வரப் பெரு மானின் வருடாந்த மகோற்சவம் 02.08.2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆரம்ப மாகவுள்ளது.

மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி மாமாங்கப் பிள்ளையார் மகோற்சவம்

மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி மாமாங்கேஸ்வரப் பெருமானின் வருடாந்த மகோற்சவம் 05.08.2015 புதன் கிழமை கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகவுள்ளது.

நல்லூர் கந்தன் மகோற்சவம்

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் கொடி யேற்றம் 19.08.2015 புதன் கிழமை நடைபெறவுள்ளது. நல்லைக் கந்தன் உற்சவத்தை முன்னிட்டு தினமும் நல்லூர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் அன்னதானம் வழிமைபோல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் மகோற்சவம்

பழமை மிக்க பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் ஆலய மகோற்சவம்

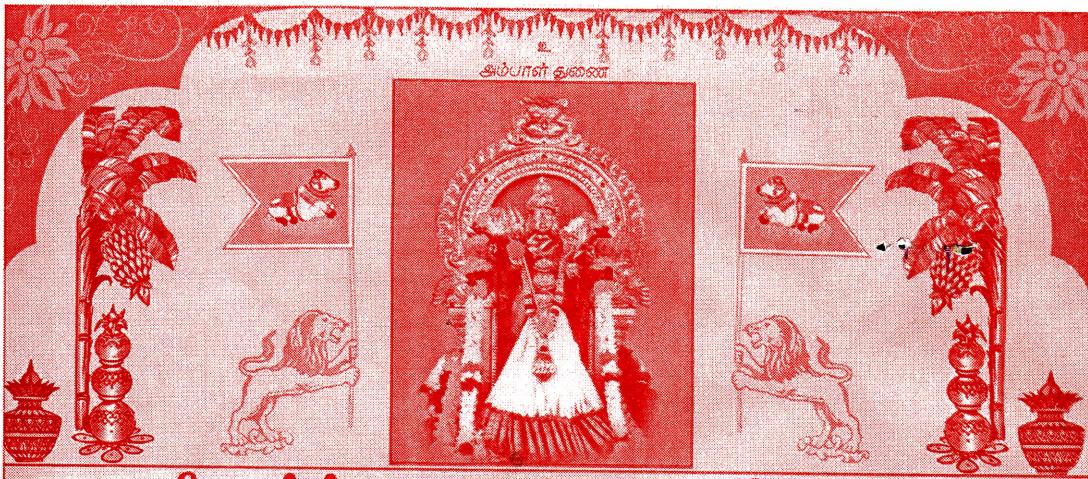
20.08.2015 வியாழக்கிழமை கொடி யேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி சிறப்பாக நடைபெறவுள்ளது.

தொண்டமனாறு செல்வச் சந்நிதி மகோற்சவம்

அருட்சிறப்பு மிக்க தொண்டமனாறு செல்வச்சந்நிதி மகோற்சவம் 14.08.2015 வெள்ளிக்கிழமை கொடி யேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி 25.08.2015 சனிக்கிழமை தேர்த் திருவிழாவும் 26.08.2015 தீர்த்தத் திருவிழாவும் நடைபெறவுள்ளது.

ஆவாங்கால் சிவன் கோவில் ரோஜகோபுர கும்பாபிஷேகம்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தெல்லிய்யழை (கிளங்கை)

மஹோற்சவ விஞ்ஞாபநம் - 2015

17-08-2015 முதல் 28-08-2015 வரை

“ஸுவர்க்கும் முதற்பொருளைய் முத்தோழிற்கும் வித்தாகி

நாவிற்கும் மனத்துக்கும் நாட்டிய பேரரிவாய்த்

தேவங்கும் முனிவர்க்கும் சித்தர்க்கும் நாகர்க்கும்

யானங்கும் தாயாகும் எழிற்பரையை வணங்குவாய்ம்.”

துர்க்கை அம்பாள் அடியார்க்கள்!

நிகழம் மன்மத வருடம் ஒவ்வொளி 01ம் நாள் (17-08-2015) திங்கட்கிழமை பூர்வ பட்சம் பூராட்சத்திற்கும் கூறு நன்றாளில் முற்பகல் 11.00 மணிக்கு கொடுமியற்ற வையவை நடைபெற அம்பாளின் திருவஞூள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. தென்கெட்டு வொட்டார்ந்து பஸ்ரிரண்டு தினங்கள் மஹோற்சவம் நடைபெறும். பூர்த்தி தினமாகிய ஆவனிக் திருவோன்தேவி காலை 8.00 மணிக்கு “தூர்க்கா புங்கரனி” தீர்த்தத் தொகத்தில் தீர்த்த உற்சவம் தீயெயறும். அந்நாள் வந்து அதுப்பெற்று உயிர் நாட்களாகும் என்பதை அறியத் தகுதிரோம். தூர்க்காதேவியின் அடுடைப்பாருங் கருவையை முன்னிட மீண்டும் காலங்களில் அய்யார்கள் வருகைக்குத்து வழியாடு செய்ய வேண்டும் என்று அப்பாக வேண்டுகிறோம்.

மஹோற்சவகால பூசை நேர ஒழுங்குகள்

காலைவிழுப்பு

அதிகாலம் 05.30 மணி - திருவளங்கல் பூசை

நாளை 07.00 மணி - ஸ்ரீபாலி அபிஷேகம்

நாளை 08.00 மணி - காலை சந்தி பூசை

முற்பகல் 09.00 மணி - ஸ்ரீதம்பூசை

முற்பகல் 10.00 மணி - வசந்தமண்டபம் பூசையும், திருவீந்தியுலாவும்

மாலைவிழுப்பு

முற்பகல் 04.00 மணி - சாயுஷ்மி பூசை

முற்பகல் 04.30 மணி - ஸ்ரீபாலி பூசை

முற்பகல் 05.30 மணி - வசந்தமண்டபம் பூசையும்

திருவீந்தியுலாவும்

முற்பகல் 07.30 மணி - அர்த்தாமாப் பூசை

பிரதான உற்சவங்கள்

கொடுமியற்றம்	: ஒவ்வொளி 01ம் நாள் (17-08-2015) திங்கட்கிழமை	முற்பகல் 11.00 மணி
திருமூறைத் திருவிழா	: ஒவ்வொளி 03ம் நாள் (19-08-2015) பூர்வகிழமை	மாலை 06.00 மணி
திருமூறைத் திருவிழா, வீதிவை	: ஒவ்வொளி 08ம் நாள் (22-08-2015) சுனிக்கிழமை	மாலை 06.00 மணி
வீதிவைத் திருவிழா	: ஒவ்வொளி 09ம் நாள் (25-08-2015) செவ்வாய்க்கிழமை	முற்பகல் 02.00 மணி
கைவை வாகை வீதிவை	: ஒவ்வொளி 09ம் நாள் (25-08-2015) செவ்வாய்க்கிழமை	மாலை 06.00 மணி
ஸ்ரீதம் திருவிழா	: ஒவ்வொளி 10ம் நாள் (26-08-2015) பூர்வகிழமை	மாலை 04.00 மணி
தீர்த்தத் திருவிழா	: ஒவ்வொளி 11ம் நாள் (27-08-2015) விர்யாழக்கிழமை	காலை 09.00 மணி
தீர்த்தத் திருவிழா (ஆவனி ஓணம்)	: ஒவ்வொளி 12ம் நாள் (28-08-2015) வெள்ளிக்கிழமை	காலை 08.00 மணி
வெள்ளியறக்கம்	: ஒவ்வொளி 12ம் நாள் (28-08-2015) வெள்ளிக்கிழமை	மாலை 06.00 மணி
பிராயக்சித்த அபிஷேகம்	: ஒவ்வொளி 13ம் நாள் (29-08-2015) சுனிக்கிழமை	காலை 06.00 மணி
வெறவால் பொங்கல்	: ஒவ்வொளி 13ம் நாள் (29-08-2015) சுனிக்கிழமை	மாலை 03.00 மணி

நிர்வாக சடை

**ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிய்யழை.**

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க
கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் திருக்கோவில்

இந்தி அமாவாசை
கீரிமலை புண்ணேய தீர்த்தம்